

ר.ב.א.

- 1 -

ועדת החקירה - 10.1.74

ישיבה נ"ד (אחה"צ)

הער: אלוף א. ארן

אני שכחתי את השם של המלוח שלך.

היו"ר אגרנט:

בלעד אנירם.

א. ארן:

דבר ראשון - הכאנו חיק שהוא מרכז קצת

נחונים מאלה שנשאלו בפעם הקודמת, וגם כאלה שמכירים כראשונה גייסות שריון

וחיל-השריון. אחרי זה סדר הכוחות של חיל-השריון. - מספר האוגדות שהיו

ואיזה חטיבות.

זה הכל חיק אחד

היו"ר אגרנט:

כן זה הכל בחיק אחד, אחר כך מספר הצוותים.

אלוף ברן:

יש לך גם סכנה גרור?

ח. לסקוב:

לא, אבל יש כאן משהו שאולי יענה על זה.

אלוף ברן:

מספר הצוותים, אחר כך אני מגיע לשאלות

שנשאלנו בקשר ליחסי חרמ"ש סנקים, או כפרה החרמ"ש, מה היה בששת הימים,

דמה היה היום? וכנ"ל לגבי פרגסות.

מוכילים גם כן?

ח. לסקוב:

מוכילים גם כן, מוכילים זה לא החחרס שלנו

אלוף ברן:

אכל הכאנו גם כן.

אני קודם כל רוצה לסמן את החיק.

היו"ר אגרנט:

(הער מגיש ליו"ר את החיק)

אנחנו נסמן את החיק הזה כ-202.

מה זה הסכנה של השריון, מה מרוכזים

אלוף ברן:

היתירות שהם חתת פיקודי גייסות שריון

וכל הגופים שבאמצעותם, בעיקר סדיר וחטיבות מילואים שבהקמה.

מה נמצא בסיס פירוניס, (זה הסבר של הפעם הקודמת) זה אורגניס של גייסיס

ב"ס לשריון - בסיס פירוניס, ב"ס לשריון הוא דו-הכליתי הוא עובר לחטיבה

במלחמה.

דטיכה נ"ד (אחה"צ)

העד: אלוף א, ארן

אלוף ארן: (זה מתקן היחיד שעל כר לחטיבה - חטיבה 500.

סדנא גיסיף . זה 2 אגדל סח"ים שטטפלים

כצויר לשחי האוגרות האלה, אוגדה שלי ואוגדה של כוחות סיני.
 וזה גרור הסער של ההנדסה המסוריינת, עכסיו - 2 אוגרות סרירות, אחת זו אוגרת
 סיני שיש לה 2 חטיבות סרירות, ואחת זו חטיבת מילואים, חטיבה מסוכנת מילואים,
 חטיבה ארטילריה מילואים, גרור הנדסה מילואים, קשר מילואים, ופה של האוגדה של
 הגיס - הרכה וכ"ס לשריון, השני זה חטיבה 7, שעלחה לפעלה לרפה בסקרה זה.
 חטיבה 7 וחטיבה 460, אלה שתי חטיבות, חטיבה מסוכנת מילואים, נגר ארטילריה
 מילואים, גרור הנדסה מילואים.

אחר מחזיק את כל כוחות המילואים האלה, והשניה את המילואים האלה, אלה
 חטיבות שלא שייכות לאוגרות, אבל את החטיבה אפשר להסב אותה לחיל-רגלים,
 זה מסקרה האוגרה ה-7, כאן חטיבת שלל, וגם כאן יחידה פשיטה.

היו"ר אגרנט: זה היה הסכנה לפני המלחמה?

אלוף ברן: כן, למלחמה האוגרת חזו, לא יצאה עם המכנה

הזה (נגע כזה אחר כך) הסדירים נשלחו עוד

בראש הנשה, חטיבה אחת לרפה וחטיבה שניה לקו שלי, כאשר אני יצאתי למלחמה
 כאוגדה, יצאתי עם חטיבות אחרות, יצאתי עם חטיבה 500 אצא אצא אצא אצא אצא
 וחטיבה ועוד שתי אוגרות.

האוגרות מופיעות כאן, 6 אוגרות וחטיבות שעדיין סרוץ לאוגרות, היו לנו 24 חטיבות
 טנקים, 6 חטיבות מעוגנות, ועוד חטיבה אצא אצא 5 בהסבה ועוד 3 בשפוי"ס.

זה סאזן הצוותים שלנו כחודשים האחרונים,

שהוא מסתובב בין 2092 עד 2088, צוותי טנקים סכל הסוגים, וזה נעצם יש כאן
 הסכר צלא מה שהגרף הזה מכטא.

היו"ר אגרנט: זה רק הטנקים?

א. ארן: ואגדת ארטיילרי, הם הורכבו על ששה-עשר קנים בגודר.
עם החילת הכנסת הנגמ"שים לשריון ונהינתם לגדודי הסיוור
ומלונג חמ"ש של גדודי הסנקים ברל פער הניידות בין הפרגמות ובסנקים, חרמ"ש
סיוור וכתוצאה מכך נעשו השינויים הבאים שאחס נכנס השריון למלחמה יום כפורים.

ה-15
לסקוב: מה היתה מחשבה לקחת את הממשל של הטי-34 ?

א. ארן: היתה לנו מחשבה לנייד אותם. יש כאן מגן תיק התחובת

שאנו רוצים לרכוש נגמ"ש 81

ולמחל נגמ"ש 81.

לסקוב: ולהשמש כשרמן ?

א. ארן: אין צורך יש שרמן עם 160.

לסקוב: ומה עם ה-120?

א. ארן: ה-120 עולה על זחל"ם, והוא עולה גם על נגמ"ש,

ואז הרצון שלנו היה להצטייד בנגמ"שים.

לסקוב: 113 קווליפייד ?

א. ארן: יש גם אורבינל אמריקאי וגם רצינו לפתח בארץ.

82 מ"מ זה במקום 81, אז יש מה שורה שלמה של דרישות

ובקשות ואני משאיר את זה. זה היק שרף כנשאר נגמ"שים, נגמ"שי פרגמות
ונגמ"שים בכלל, או נגמ"שים פכל הסוגים.

עכשיו אני רוצה לענות לשאלתך/על הנושא של הנגמ"שים -
התיק הזה יביא לידי ביטוי איזה שמיניות אנו עשינו בכדי להסדר עם נגמ"שים
עם המעט שהיה לנו. ומה היתה הבעיה? מה יש סיכום שלי מיד אחרי שהם נכנסו,

לסקוב: יש לך נגמ"ש מול זחל"ם?

א. ארן: אני אומר כמה - נצטרך לברוק את עצמנו. 20 מ"מ על נגמ"ש

יפותח בעתיד. הדגמים הראשונים אותם נפתח יהיו:

פיקוד, סכניה, פיננסי ודגם ג'. אחר-כך אני אוסר: עקרונות ההצטיידות
סנקציו יהיו: הליכה לרוחב. זאת אומרת כחתך של נושאים ולא לפי סוגי יחידות.
לא לקחת יחידה אהה כודרה אלא קודם נהנו פיקוד לרמה אוגדה וחטיבה. ואחר-כך
נחנו נביר, לא היה לנו לחילוף ופיננסי, אז אנהנו ~~מפגש~~ כפי שאחר כך נראה,
איחדנו את זה בצר לנו. עדיפות ראשונה הינתן לגדודי טנקים, גדודי סיור
ולמפקדות שלהם. עדיפות שניה לגדודי התרמ"ש; עדיפות שלישית לגדודי הנדסה
ואחר כך להת"ס וכו'. במשך השנים הלך והתברר שהפיתוחים והרכשים לא התקדמו,
ופה שיותר גרוע, מהתכתובת כאן סחבר שרוכשים מעט מאוד. וההחלטות שיש לרכוש
הולכות ויחידות, הולכות ויורדות.

יר"ן: נגמ"שים?

א.א.דן: נגמ"שים, יש כאלה שמתנגדים מאוד לנגמ"שים כפי שאני

תארתי בפעם הקודמת. בסופו של דבר כשהתברר לנו שיהיה

לנו פחות ופחות, התחלנו לעשות גימנסטיקה איך לחלק את זה כרי שיהיה לנו

דרגסוויים מודרני שהוא טנקים ונגמ"שים בלי זחלים, הוא יכול לרוץ מהר,

וזחלים כרביים יותר אחוריים, הדרג שהגענו אליו הוא הפלוגות. בגדוד

כדרג א' אחד, זאת אומרת הפיננסי הרפואי או החילוף, החימוש כרמת תרוד

הוא כבר זחלים, ופה נשארנו חקועים עם המרגמות. כי המרגמה עד אז

היתה אצלנו כרמת הפלוגה. אבל מכיוון לא מרביקה את הקצב, ירדנו בכמות

המרגמות והכנסנו שתיים כרמת רזרבה או על כל צרה שלא חתיה אם נצטרך כלילה

חאורה או עשן, לא לקרב הנייד אלא במקרים של אמרג'נסי ושכנו את זה כרמת הגדוד.

לסקוב: אחרי ששה הימים הוצאתם גם את הנ"ט מהתרמ"ש?

א.א.דן: לא, גם כן לקח לנו זמן להוציא את הנ"ט ורצינו להכניס

קרכו. יש כאן הסכר של ה-81, איך התחלנו לבסספרים יותר

גדולים וכרגע שהגענו רק בסוף כשהתברר לנו שפיתוח אין והכמות נשאר מבוטאת

אז ירדנו ל-22 מרגמות כאשר היינו כאן כ-49, פשוט לרמת רזרבה לעשן ולהאורה

בגלל המחסור, זה כמספר 202.

ידין:

שאלה ישירה אליך: אני מניח שזה הכל מסיפוסין כמו שאתה אוסר - אם אני מכין נכון, אחת, אני מדבר אליך כקצין שריון ראשי, אני לא יודע מה חשבו מג"דים, חשוב מה שאתה חשבת - ככל מה שנוגע לטרגסות: אחת חשבת שהכרחי וחיוני ורצוי שהטרגסות תהיינה במספר גדול כהוך הרגים הפלוגתיים וכו', אלא בשבילך זה היה מותנה שהיו נגמ"שים בשבילם? מכיוון שנגמ"שים לא היו והיו זחלמים; לפי דעתך הם לא הביאו שום תועלת ולכן את המעט שהיה ריכזת בדרג גרודי בשביל עשן האורה וכו'. זה נכון?

א. אדן:

זה לא רק המעט שהיה, מכיוון שצפיתי ככלל שזה לא יבוא לידי ביטוי; החלטתי להפחית את הכמות של-לחקן של אמרג'נסי.

ידין:

אני מכין, לפי התפיסה שלך היה רצוי מאוד שהם יהיו, אבל כתנאי שיהיו להם נגמ"שים.

א. אדן:

נכון. שיטתי נגמ"ש 81 דגם ג' ברמת הפלוגה. ואז זה זה נסיף פועל בזריזות, עשן תאורה. ה-120 סבחינה טווח מקומן בגרודי. סבחינה תפעול שמנו אותו בארשילריה. סבחינה תפעול מקצועי כתנאי צבא כמו צה"ל בעצם כשלא מתאמנים הרבה. אני רוצה גם להגיד מלה על החרמ"ש - אנחנו, זה כתוב גם מה בפרוזה הזאת שקודמת לזה, - התפתחה יחס סממ"ש ~~5-2968~~ סבחינה טווח מקומן פועל בזריזות, עשן תאורה. באופן כללי ניתן לומר שלאור לקחי מלחמת ששת הימים שונה יחס מצבת הטנקים לאומת חרמ"ש באגדה לטובה הטנקים. סבחינה ארגונית עברנו למבנה של חטיבות טנקים, שבהם שלושה גרודי טנקים ובכל גרודי פלוגת חרמ"ש, כמקום מבנה של חטיבה ששוריינה שבה היה גרודי חרמ"ש ושני גרודי טנקים. וכל זה פעל החרמ"ש שהיה מצוי בחטיבות מסוכנות.

התפיסה הזו שונתה את יחס הטנקים פול חרמ"ש מ- 1.23:1 בששת הימים

ל-1:53:1 לאחר ששת הימים. זאת האוסרת העוצבה המפוריינת נהייתה יותר

סוצג 204

על סוכילים יש נייר נפרד - הנחונים האלה זה פעולת איסוף שלנו, ואני לא אחראי שהם בסדר. זה אומר שכששת הימים היו 120 דיימונטי.

לסקוב: 169 כנדיקוהייתר קלים?

א. אדן: כן.

ירי: כמה היו כששת הימים?

א. אדן: סך הכל 169. כשמה 120 דיימונטי (איסיים),

מהירים צהליים - 6, מהירים מהפוטנציאל מהשוק האזרחי - 43

יחד 169. לקראת יום הכפורים יש סך הכל 300, כאשר מזה 166 מהירים

120 צה"ליים קונסקטור, ועוד 46 מהפוטנציאל, סוכילים אטיים דיימונטי - 108

ומהפוטנציאל קלים 16. יחד - 134.

ירי: אם כהה זה לא 300.

א. אדן: זה כרד - ה-134 בנויים סה-118 פלוס 16. סך הכל 300.

אגרנט: כמה סמכים הגשת?

א. אדן: שלושה.

ירי: הסוכילים האלה זה כולל את כל הפוטנציאל של צה"ל

גם בשביל ארטילריה?

א. אדן: כן.

ירי: ארטילריה, ציור סכני כבד, הכל?

א. אדן: הכן.

אגרנט: אם זה נחוץ לכם, הצלמו את הסמכים והתקחו אותם

חזרה.

הדרישות בסוכילים וכיוצא בזה, זה היה בעיה אג"א-איה-אג"סית
זה לא קשור בחש"ם? מבחינת הצרכים?

ידין:

מבחינת הצרכים היו על זה דיונים. בלתי שיטתיים ספעים

א. ארן:

לפעם על הצורך. בדרך כלל היוזם היה ראש אג"א בעיקר

עמוס חורף בהקפסות.

אחרי כן טק.

גם גישות

אלטרנטיבית, כאשר דנו על זה, על ההסתהאחשוא של פריסה קדומה של המחנות.

לאחר מכן אני רוצה להביא חיק אחד שיגיע עוד מעט,

סנותן הסונה לגבי מה שאמרו במעם הקודמת, על התיחסותי בין האופציות של סנק יקר ומורדני יותר, בהחלטה היה הצ'יפטיין ואתר כך הסנק הישראלי; לכין שיפור סנקים נוכחיים של קו ראשון פלוס יצירת סאגר של 800 סנקים על הסגרש כבסיס לקיום העצמאות שלנו להתרחכות בסנקים. החיק הזה נמצא ברכב שיגיע יותר מאוחר.

כרגע אני עוסק לענות על שאלה של...

אבל אולי אביא לפני כן עוד מספר. זה גם כן מספר

שאגיש עכשיו והוא סתיחס לסילוס, סילי נ"ט, סגר. ליווינו את כל פלחפה ההחשה בכל הקרית, במחקר שנעשה על ידי צוות לקחים של מספר קצינים של חש"ן. חוכרת שכדרך כלל היתה סופסת לכל טעור השיריון, והיו גם קפצים רכים כחילוח אחרים בצה"ל. זה מצולס בחור החיק שאני מביא.

חיק הלקחים כהמלחה הזאת?

היו"ר אגונט:

זה סתיחס לתקופת ההחשה.

אלוף אדס:

מתי התאריך המאוחר ביותר?

ירין:

יש מה מספר 28 מאוגוסט 1973. בחוכרת מספר 18 פשוט

אלוף אדן:

הופיע כל היידע שהגיע דרך המחשב אמ"ן לגבי הדבר.

זה ניתוח סכני או גם טקטי?

לסקוב:

לקחים בדרך כלל הם טקטיים וטכניים. ואפילו הצעות

אלוף אדן:

פיתוח סכל החומים, במקרה של חוכרת 18 נחנו את כל

האינפורמציה, הסצית ואגרת סוריעין, כולל הסונות על הטילים.

ועדת החקירה - 10.1.74
 ישיבה נ ד - אחר הצהריים
 עדות אלוף א. אדן

אלוף א. אדן:

אני רוצה בקצרה לעמוד על הדברים. כאן כתוב בלקחים כרוגמא, באחת החוכרות בנסכח ה'. "האמצעי היעיל ביותר במקרה זה הוא מסיסוך בעשן של כל הסנקים, ככל האמצעים הקיימים ברשותם. יש חשיבות ומסיסוך נעשן במהירות רבה. ראוי לציין שה.. יכול להיות מסיסוך יעיל, וזאת ניתן לקבל על ידי הצירה במקום, במידה ונוסעים בכיוון הרוח".

קראתי מחוברת מספר 3 שהיא מינואר 1970. הנושא חזר מספר פעמים. למשל, סיכום לקחים והערות בנושא של טילים אין היום באמצעי הסנק וכשרו הסכני להתחמק מטיל נשעת מעופו או לפגוע בו כאשר בדרך כלל הירגולת בסוחה. דרך הלחימה בטיילים כשלב זה צריכה להיות אקטיבית על ידי בחירת טסח הנועה וחיפוי הדדי, פתיחה כאש ומסיסוך עשן למקורות הירי. חח"ש יבדוק מידת הטיפול והסבירות בתרבילי התחמקות ועצירות ותנועה לסירוגין, ועצירות ימאא חוך כוננות לתזוזה בזמן. ספקד או איש צוות מבהין בטיל בשעת מעופו, ידווח על כך מיד ברשת הרדיו הכללית. ירי מקלעים על הטיילים במעופם הוא חסר סיכוי, ויש לראותו ככזבוז ולהימנע ממנו. חשיבות רבה לפתיחה כאש מהירה מרוכזת לעבר מקורות הירי אאאאאא כולל מסיסוך עשן לפי הצורך. אין טעם לירות סתם למטרות בשטח שאינן משפיעות על ניווט הטיל באותו רגע".

למען האמת, אני היום חוזר על הדברים האלה רוצה לומר כך

סיכרתי על הטיילים במלחמת ששת הימים שהיו בלתי-אפקטיביים ולא הגיעו לידי ביטוי בכל התקריות שהיו לנו כאן הן בעצם די חיזקו את הדבר הזה או שלא פגעו או שאם פגעו, לא נגרם נזק, להוציא מקרה אחד.

הפתרון, לכן היה...

זה היה הנסיון גם במלחמה הזאת?

אני מדבר על מלחמת ההתשה ותקריות בצפון.

היו"ר אורנט

אלוף א. אדן

זה כולל גם את ה"שמל"? הם היו יותר פרימיטיביים.

כן. אבל גם את הסגריות. התמצית המודיעינית שנתנו כאן היא,

לנדוי

אלוף א. אדן

כרגע שהתברר לנו שהם קיבלו סגריות בכמויות, ולא מדובר

כבר רק בשטחים, נחנו ירכוץ.

אני נשאלו כאן, אם יכול להוציא שהבר, ה פסוס לא
ירעו על קיומו של החיל, הודיעו שהם הופתעו. החטובה שלי הייתה היובית, שזה
יכול להיות, אנחנו אפסס אח זה, את החוסר הזה הפצנו לכל טערוף הטייריון. אבל
לפען האפת, לא היה לנו איזו שהיא חירגולת שנכנסת כחורף האימונים של הסנק הבורד,
לא כל שכן שאנשי פילואים, אם הם באים כל אפפא שנה שניה, יש חלק גדול שאינני
מפוכנע שהם עורכנו כדבר. לכן בהחלט יתכן שיש אנשי פילואים שלא פסקו על כך,
לפרות פפכיונחנו זה הופץ לכל הכיוונים.

אני רוצה גם לרענן, שלטפשה עד לתקריה האחרונה, היינו
בהרגשה שאד"אפטר להפסק מזה, והפחרון כולו במסגרת היחידה, על ידי תתייעות
בארטילריה או בעשן, דבר שאותו עשינו בצפון.

יריין: פה כבר יש שינויים של תנועות אחרות.

אלוף ארן: זו התוכנית האחרונה. והחל מהפעם האחרונה התבטשה המסקת:

שאנחנו צריכים לשרת ניסוי לטודל חסיקה, כי פכחינים

יש זמן. וזה פשוט חפס אותנו כאמצע, עם החבת, בלי שהצלחנו.

לנדרי: זה כבר הגיע לשימוש בסיסון בעשן?

אלוף ארן: זה אפפא הגיע גם כפלחפה, אבל זה לא פותר את הבעיה

כולה. זה עוד לא פותר את הבעיה. אנחנו עכשיו מפתחים

עשן שמחפוצן חוך שלוש שניות, מפסן אותן ואז יש סיכוי, כאשר אנחנו בעמדות, לבכור

עליהם. אבל כחנוקה, חוששני שלא יהיה לזה פחרון כריגע, אלא אם כן מפכיו עשן.

פחרון בהחלט יכול להיות באותה טידה - למי שיש - לנו אין - טנקים מהירים

מטובלים לשנות כיוונים, הגבמנים, לפסל, הכיס דגש אא על טנקים מהירים במקום

הכניה סלע. זו היחה התארגנות להגנה על הקו. הפתרון ההגנתי שהיה בסלע היה בעצם הצורה של ארבעה קילוסטר סרובע עשירות מסוללות. כמסומנת שונים הופיעו הצרות, מתחסיט כאלה.

דיריטם

ידין:

מתחסיט כאלה. היחה סוללת עפר כרוחב ובאורך של

אלוף א. אדן:

קילוסטר בערך, ובפנים היו אמורים להסתובב טנקים,

לפי הרעיון. אבל כמובן שלא שהו דרך קבע טנקים בחוף החצרות האלה, ואז היו כוחות

חי"ר קטנים סאד, כיתה עד שחי כיתות, מצוייט בחוף החצרות. כיוון שהם היו

כל כך פעטים, שמו אותם בעטדה פה, עמדה שם, כמובן עמדה פרימיטיבית סאד טל שקי

חול שלא היחה מסוגלת להחזיק מפני הפגזה. כשאני ירדתי הגשמי הצעה של חכנית

להגנה על קו החעלה.

פתי זה היחה?

היר"ר אנרנט:

אוקטובר 1968. לפען האמת, קבלתי צוות צה"י שכלל בדרך

אלוף א. אדן:

כלל קציני חיל ראשיים או סגניהם. היה שם סגן

קקטס"ר, סגן קצין קשר ראשי, והיה סגן אמל"ח (בחלקה אמצעי לחימה).

היו עוד מספר אנשים בצוות ואנחנו סרקנו את תעלת-סואץ

מהצפון לדרום ותכננו אותה. התכנית הזאת, הוגשה למטה הכללי - אני עוד לא
הייתי חבר בספורום המטה הכללי - אבל הדיונים נערכו על התכנית הזאת בספורום
המטה הכללי, והיו חילוקי דעות, התכנית נחקלה.

העקרונות היו כאלה: על קו המים נפרוש מערך

התראה. מערך ההתראה יהיה על ידי כחות חי"ר מיזעריים בגודל של 12-15 איש
ועל מנת שיהיה להם כח עמידה נגד התקפה, יצרנו להם את מה שנקרא המעוז,
כל התכנית, דרך אגב, נקראה חכנית מעוז. לא חכנית בר-לב אלא חכנית מעוז.

הרעיון שלהמעוז נלקח על ידי מטה שנודמן לי

לחכנן ב-48 והוא פחות או יותר מודל שהתפתח בניירי. אני הייתי חבר ניירי.
זה היה ישוב קטן מאד של מאה על מאה מטר, שבו בהתחלה הקמנו 4 עמדות ועל מנת
לשטש אותן בנינו ביניהן סוללות וקבלנו קומפאונד סגור כזה שהאויב לא רואה
מה יש בחוכו, ומחוכו ניחן להגן, אם עושים קוי-אש ועמדות דמילדיות וכו'.
ותיזה ואנחנו מדברים על תקופה שיש ארסילריה, אז העמדות אה כוסו כבר, לים
של מסילת הברזל שעברה בסכיבה, קיבלו חיזוקים הנדסיים, היו לנו גם צוותים
מהנדסה שעבדו בקבוצה הזאת. פיתחנו במהירות את המודל והתחילה התבצרות ענק
שהיא כמעט נגמרה ערב מלחמת ההתשה, בספטמבר.

זה כוזע?

י. יריין:

זה כוזע, ונגמר למעשה כמרץ 1969 ואז התחילה

א. ארן:

מלחמת ההתשה, אני עוד היה לי הכבוד גם לחכנן

אג

וגם להפעיל את זה פעמיים כשתי פעמים, כאשר בשניה נהרג ריאד הרמטכל המצרי.

עו המעוז, ס, הכנסה והמקומות נכחדו מתוך בדרניים הנחה שזה מסט על קו המים, כאשר היחה הנחה שאיזה שהם אמצעים/אלקטרוניים יתנו לנו קווי ראייה על תעלת סואץ, במקום שהיחה תפניה כחעלה שם היה מעוז ולמרחק הונח כעשרה ק"מ בין המעוזים, אם הקרקע לא חייב אחרת, מתוך הנחה שהאמצעים האלקטרוניים יכסו 5 ק"מ לכל כוון; או רדאר, או אמצעים אקוסטיים כחור המים, או אמצעים אקוסטיים על יד המים, או אמצעי ראייה לילה, או האורה אא'. כל מיני אופציות עלו, כאשר הצוות יצא מהנחה שזה יפתר ע"י אמל"ח, ראש אמל"ח למעשה עוד חזר והצהיר מספר פעמים, כאשר בר-לב חבע את פרעון הפתרון הטכני, חזה והצהיר שזה לא בעיה, אבל בסופו של אמש דבר לא נמצא אמצעי כזה. היה איזה שהוא אמצעי חיל, מטווח קראו לו, זה גם מה שבדרכה עשו, כאפן חלקי ולא המשיכו. זה היה מערך ההתראה.

על מנה שמערך ההתראה יוכל לשרוד כמעוז.

המעוז נועד ל-15-12 איש, מהם אחד רופא, אחד קשר. כח קטן פאר. מעבר לזה, החכנית דנה ברכי גישה, שאיפשרה לפרוש סוללות ארטילריה ולהניע עתודות של טנקים, כאשר הטנקים היו ערוכים כעומק; קדימה, במרחק קרוב לתעלה היו צריכות להיות פרושות פלוגות טנקים, בגזרות שונות, ובחכנית היה פרוש. זה היה עד 10 ק"מ. כטווח עד שלטים ק"מ או צריכים להיות גדורי טנקים, וכעומק, באזור כיר-גסגסה היו צריכות להיות חטיבות טנקים, וכמקרה, של ידיעות שהאויב עומד לתקוף - היו חכניות שונות עם קודים שונים שהחכנית האחרונה נקראה "שכך יוניס", שבמקרה של "שכך יוניס",

י. יודין: זה עוד היה אז "שכך יוניס" ?

א. ארון: לא, לא. זה עכשו.

ועדת חקירה - 10.1.74

ישיבה נ"ר - אה"צ

הער: א.ארן

אב

א.ארן:

מה שאני רוצה להגיד, שכעצם הסודל מבחינה

זאת של מעוזים קדימה, ארסילריה טרושה ומסובלת

להחליף עמדות על דרך "חחם", על כביש רוחב, ועבודות סנקים ק בסדר גודל
הולך ועולה, מהקרוב אל הרחוק - מבחינה עקרונית זה השתמר עד הסוף.

מה השתנה? דבר אחד: לא התקיימה הצפייה

שהיה מערך אלקטרוני שיהן התראה גם ביום וגם כלילה. הדגש היה גם ביום
וגם כלילה, ובחקופת ההתשה נהגו לפרוש חוליות של חי"ר גם ביום וגם כלילה,
ובחקופות שלא עשו את זה, אז היו פשיטות של המצרים, שהצליחו. כמובן זה,
קו ההתראה לא מילא את הצפיות בחקופת ההתשה.

לענייננו כאן, אם אנחנו דנים עליוס הכיפורים,

אז את ההתראה הוא נחן, לא רק קזסן הצליחה, שהיא נערכה על כל רוחב הגיזרה
ולכן גם כל מעוז ראה את זה, אלא גם המעוזים עד כמה שידוע לי דיווחו כימים
שקדמו לצליחה, על ריכוזי הכחות והציוד האמפיבי. אז כמובן זה זה מילא את
יעודו במלחמה.

המובן השני, שהמעוזים מילאו את יעודם,

לדעתי, זה בהגנה שהם נהנו בחקופת ההתשה בפני הפגזות מסיביות וגם במלחמה הזו,
ואם אני לא טועה מעוז אחד עד שנים בלבד נכבשו ע"י האויב. כל היתר, למעשה
החזיקו מעמד במשך ימים, עד אשר קכלו פקודה להתפנות או רשות להכנע, או
שנכבשו. אבל רק המיעוט נכבש, אבל הם למעשה החזיקו מעמד ימים.

כרבות הזמן, חלו כל מיני שינויים במעוזים.

מטרתם מבחינה זאת היתה מוגבלת להחזיק מעמד

חיו"ר אגרנט:

כמה ימים? לא היתה ציפייה מעבר לזה?

ועדת החקירה 10.1.74

ישיבה נ"ד - אהה"צ

הער: אלוף א.אדן

אג

למעשה, אינני חושב שראינו בעיני רוחנו שהם
יורשו להחזיק מעמד ימים, לכל היותר - שעות.

א. אדן :

התפישה שלך היתה כמו כמיקוד צפון - מוצב קטן,
12 איש שצריכים לדווח, הצפית.

ח.לסקוב:

בדיוק. כשן הזמן, זה שונה, אלאאאאא ספקדים
אחרים לא קבלו את הרעיון של 12 איש במעוז.

א.אדן:

נקבעו חקנים של כ-40 איש. גם דמנתו השתנתה. הרעיון שלי היה, כמו בנירים,
על יד כל ^{עמדה} מקלט או על יד כל שהי עמדות, עברו אחר כך למקלט מכוסה אבן
במרכז המעוז, עם תעלות קשר במקום עמדות על הסוללות. הוא כבר פחות הותאם
ללחימה והגנה, אבל הוא בכל אופן פילא את יעודו.

הויכוחים בשלב התכנון, בשלב הדיון על התכנית,
היו עם שהי תפיסות אחרות זה עריין כשנת 68. היתה תפיסה אחת של אריק שרון.
זה היה באוקטובר-נובמבר 68. התפיסות היו לגבי עצם שיטה ההגנה. אריק שרון,
גרס שאנחנו צריכים לשים גם כן משהו מעין מעוז במידרון אחרוי, כאשר יש לו
מקלט אחד מרכזי ותעלות קשר, ואנחנו את כל ההפגזות הארטילריות יושבים בפנים
עם הצפית ואחר כך פשוט משתקרים החוצה. זה הכדל לא כל כך עקרוני, אבל
למעשה כשהוא היה אלוף פיקוד דרום, פחות או יותר זה מה שהוא עשה; הוא בנה
את המקלט המרכזי ובמקום עמדות מכוסות נוצרו תעלות הקשר והוא עשה עוד דבר
אחר: הוא בנה קו שני של מה שנקרא העוזים, בערך על דרך ה"חחם". דבר שהוטקעו
בו הרבה פאד כספים ואניחושב שלא הצדיק את עצמו בכלל.

אב

זה לא מילא שום פונקציה במלחמה הזאת. נדמה לי שהיתה לו גם אספירציה פוליטית; שאם יסוגר, אז אם ישקיעו הרבה כסף בקוהשני בסווח עשרה ק"מ, אז זה יהיה הקר שלנו בקו הנסיגה. אני לא בטוח. בכל אופן, התעו, גם האלה נבנו כסופר-טורניזים, עם כסונ, עם חדרים, עם שרותי, עם איורור, עם הכל, וחלקם כעה בידי האויב וחלקם כירינו, ולפעשה שאשא מהתעוזים האלה - הם כלם במידרון אחורי - צריכים לצאת קריסה ולהיות איזה שהן העלוה-להגנה, אבל זה לא נחשב ולא הוגן.

הם אינם יכולים לצפות?

לנדוי:

הם לא יכולים לצפות קריסה. גם האויב לא רואה אותם. זה הרעיון של המידרון האחורי.

א. ארן:

היתה הפישה שליטית, הפישה של טל. הפישה שיות מאוחר גם אריק שרון אולי חסך בה, או כעצם חסך בה. בתקופת ההחשה הוא הטיף לעזיבת המעוזים, ולסגירת המעוזים. גם אריק שרון הצטרף. הוא הטיף לסגירת המעוזים, הוא גם סגר חלק מהמעוזים עם כולדודר.

החפישה הזו אמרה כך: המעוזים מושכים אש. זה מתיחס לתקופת ההחשה. המעוזים מושכים אש וההתחברות אליהם, ז"א קיום קרוי אספקת אליהם עולה לנו כיוקר, כיוון שהאויב מפגיז ונגרמות אבדות. השיטה שטל הציע - של נכנס לתמונה יותר מאוחר כעיקר והוא הגיש הצעה כזאת.

בתקופת שהוא היה במשרד הכסחון?

י. ירון:

ועדת הקידום - 10.1.74

ישיבה נ"ד - אהת"ג

הער: אלון א. ארן

כנ. הוא גם קיים שיחות עם אריק ונרמה לי

א. ארן :

שהם הגיעו לתמימות-דעים, אינני יודע.

הוא טען, שלא צריך מעוזים, אבל אפשר לתפוש את קו המים עם טנקים. הוא ערך איזה שהוא חישוב ועל פי החישוב הזה היה צריך לפחות 100 טנקים לפרוש לאורך התעלה, אם לא למעלה מזה.

100 טנקים ניידים?

ח. למקוב:

100 טנקים ניידים, כאשר לפעשה הם חיבים

א. ארן :

לעבוד במיצולים קטנים מאד, כי הם צריכים

לכסות את ה-160 ק"מ של התעלה.

אחרי אא.

לפני כן רשמה א.ג.
רשמה א.ב.

ועדה חקירה - 10.1.74
ישיבה נ'ר - אחה'צ
הער אלוף א. ארן

ולכן סביר שמרחבים מסויימים יוסיפו יותר ממאה.

כמה קילומטרים?

היו"ר אגרנט:

160. לתפישה הזאת של אלוף טל אני כמפקד השריון

א. ארן:

בהחלט התנגדתי. והסיבה היא כפולה: (1) למעשה

זהו פיצול של כוח משוריין שנוהגים להחזיק אותו ולהפעיל אותו במוכז. זה פיצול
א-פריורי לסנקים כמעט בוודים, מכסימוס מחלקות. הדבר השני: זה יגרום לשחיקה רבה
מאד של סנקים בפעילות המבצעית היום-יומית. הדבר השלישי: זה מחייב השקעה של סדר-
כוחות גדול מאד של סנקים בהשוואה למה שהיה לנו כהעסקה מבצעת. והדבר הרביעי:
זה לא יענה על הכעיה, כי כלילה הסנקים לא - - -

מה היה הדבר השלישי? זה יגרום למה?

היו"ר אגרנט:

לשחיקה, ל- *wear and tear*

ידין:

הרבה אש שעות מנוע, הרבה כסף. הכעיה מתעוררת

א. ארן:

כעיקר כלילה. כי כלילה או שאחה מפנה עם הסנקים

לאחור, כי אחרה יבואו מארכים וידפקו אותך אם אמצעי נ.ט, או שעם אמצעי נ.ט.
ובמיוחד טילים ידפקו אותך מהצר השני גם ביום וגם כלילה, ואז או שצריך לפנות את
הסנקים אחורנית או שצריך להביא הרבה חי"ר להגן על סנקים. כך שהשיטה הזאת נראתה
כי לא נכונה מכחינה שריונית, מאד-מאד כלחי הגיונית.

בחום הויכוח על ההצעה הזאת הצטרפו גם רבים

שהיה להם נסיון בתעלה עם נסיון אמפירי. והנסיון לימד שבמקום שבו לא היינו באופן
קבוע, למשל כמו במעוזים, היו לנו מספר מעוזים שנעזבו ופוצצו ע'ה, המצרים. כמרץ הם
היו על סף גמר. הם עוד לא היו מוכנים. היו הפגזות מאסיביות, וצה"ל זנח אותם. והיו
בכמה מקומות כאלה. ובמקומות האלה המצרים לכלכו אותם אח"כ עם מוקשים, וכשסנקים
במלל היו עושים בין המעוזים סיורי סנקים, הם היו עולים על מוקשים והיו מלווים
אותם בירו נ.ט מהצט השני. אחרי שעשינו סיוור אחד, שנים, שלושה סיוורים וסבלנו
אכידות - מהר מאד הכוחות נשטח הגיעו לכך שהפסיקו לסייר עם הסנקים, ועד להפסקת האש

היו שתי ששונים שהיו טאבו, שלא היו בשליטה. וחשבתים האלה כשהיתה הפסקה האש
הלכו וניקו אותם, או שהיו ישיב סבצע טיחור לפנזה 40, 50, 60 פוקטים שהונחו
בקטעים האלה. כלומר, כשהוצאה הזאת הוצעה על-ידי אלוף סל - כבר היו רביב ששענו
בצדק ששיטה הסנקים בכלל איננה ישיטה, ושהקנקים בסופו של דבר אחרי מאבק כזה
או אחר נאלצים לא לחזור לשיטה, ואנחנו מאבדים את הקונטרול על השיטה. והיו קטעים
שלמים ששם צה'ל לא היה נכנס, שם הספרים היו לפעמים מצוינים אה דגלס, היו עוכרים
ששם עם החוליות שלהם, וזה לא היה *under control*.

עכשיו לגבי התנהבות קו בר-לב במלחמה הזאת.

ידין:

סלח לי, אבל אני רוצה עוד לדבר הזה. יש לנו כל התייעוד
הזה בחיק סלא סטינוגרסיה של הויכוח. אבל אני הייתי רוצה
לראות זאת דרך העיניים שלך. בסופו של דבר, כשנכנס הרסטכל הנוכחי, עוד חזרו ובדקו
מחדש את הקונצפציות השונות. מה יצא מכל הויכוחים האלה?

א. ארן:

בענין זה להערכת האישית הנושא היה עולה ככל פעם על-ידי
אלוף דחט, במקרה זה ע' אריק, (בתקופת הרסטכל הנוכחי),

והוא היה חוזר - - -

לסקוב:

במקרה זה ע'י אלוף סל, אג לא?

א. ארן:

לא, ע'י אריק.

ידין:

בעצם שניהם.

א. ארן:

אריק היה חוזר ופעלה אה זה גם כימי בר-לב וגם כימי דרו.
והוא היה לוחץ כמו בולדוג לסגור מעוזים, לסגור מעוזים.

והוא גם בנה אה התעוזים. התעוזים נכנז כזמן בר-לב. אני כשלעצמי לא הבנתי אה
הרעיון. וזה פשוט לדעתי עדות לכך שיש מפקד בשטה שהוא כל הזמן לוחץ וחוכע - אז
הוא במקרים רבים מאד כמי שאחראי לשיטה ההגנה פשיב אה שלו. במקרה הזה של התעוזים
זה היה יותר קשה, כי זה כבר היה בחזקת עקרון, וההכרזות של הרסטכל - - -

ידין:

איזה רסטכל?

- של עכשיו, זה מה ששאלה. ההכרזות של הרמטכ"ל היו טקרוניאליות
א. ארן:
- הוא מחייב את שיטת המעוזים שהיא מורדאח את הנוכחות שלנו שם,
על קו המים, ואת מערכת ההתרעה. הוא מאשר, הוא אישר, לסגור מספר מעוזים שהחטישה
שלקראת מצב חירום נחליט אם לפתוח אותם מחדש או אם לפנות גם את כל היחיד. זאת אומרת,
הוא זה אומר: אני שומר לעצמי את האמצעים הגמישות גם לפנות את המעוזים האחרים או לפנות
את המעוזים שסגרנו. פינוי המעוזים לא היה משמעותי לדעתי. לכאורה היו מספר מקומות
שהיה יותר מסעוד אחד. הייתה קבוצת מעוזים, אצת בזמן שאני הצעתי את הקו אלוף הפיקוד
היה שייקה גביש. אני רציתי להסתפק במערך התרעה כלבד, אחד לכל 10 ק"מ. הוא לחץ מאד
והחליט כסופו של דבר שבמקומות שהוא צפה שהם צירי צליחה של האויב יודו קבוצת מעוזים.
לסקוב:
- הוא הפך את המעוז למתחם שהאויב יהיה פוחד לכבוש אותו כדי
לעבור. נכון?
- כן.
- א. ארן:
- אני רוצה שאלוף של בחכמית שלו היו לא רק סנקים פרושים אלא גם
נגמשים ככדים.
לנדרוי:
- ככדים?
א. ארן:
- כן. כך אני רשמי.
לנדרוי:
- אבל אין לנו דבר כזה. הוא רצה לעשות. יכול להיות.
א. ארן:
- כן.
לנדרוי:
- יכול להיות.
אמנא א. ארן:
- האם זה משנה משהו בהערכתך? זה היה יותר חסכוני בכל זאת.
לנדרוי:
- יותר יקר, יותר שחיקה.
א. ארן:
- יותר יקר?
לנדרוי:
- עוד יותר. הוא מדבר גם על סנקים וגם על נגמשים. לא או-או.
א. ארן:
- הוא מדבר על סנקים ונגמשים. עוד יותר יקר, עוד יותר שחיקתי.
א. ארן:
- כי נגמט כבד, הכוונה היא לקחת מרכב של סנק, להוציא את הצריח שלו ולשים בפנים כיחת

ועדה הקירה - 10.1.74
 ישיבה נ"ר - אחה'צ
 העד א. אדן

היילים, זה יקר מאד, וזה מיותר מאד.

יש לך החשונה הזאת של יקר יותר, יקר פחות, כספרים? או
ג. נכנצל:

רק באופן כללי?

אין לי ספרים, זה פשוט מאד. טנק ששוקל כ-48 עד 50 טון, כשאתה
א. אדן:

מוריד את הצריח - 15 טון, ואתה רץ עם השוכה ושם במניס 10

היילים, מול נגמט ששוקל 13 טון - מנוע שאחה משתמש, השרשרות, המזקום וכו' - כל זה

יקר מאד באחזקה, וזה לא סמלא פונקציה רצונית יותר ממה שעושים עם נגמט יותר קל.

אני מדבר על השוואה עם קו המעוזים.
נכנצל:

בהשוואה עם קו המעוזים לא שקלתי. אני אומר - - -
א. אדן:

אתה אומר כארגומנט מרכזי שזה יקר.
נכנצל:

זה יקר במובנים של שהיקה טנקים, כשביל טנקים של השריון
א. אדן:

זה יקר.

אבל מכחינה טפית, מערך הטנקים - - -
ירין:

ישתחק. אבל זה בא במקום ששהו אחר, שגם הוא הסכונני.
נכנצל:

אם אתה שואל על שחי אלטרנטיבות מה יותר יקר: לבנות קו
א. אדן:

מעוזים או במקום זה לקנות 100 טנקים - אין לי חשבון.

אני לא יודע כמה בדיוק עלו המעוזים.

250 מיליון.
לסקוב:

אפשר לקנות כזה חובה טנקים.
נכנצל:

לא יותר מ-250. אבל זה לא הכל. יש ענין של השחיקה של הטנקים
א. אדן:

יש ענין של האחזקה של הטנקים, למשל, כל שעה מנוע של טנק

עולה 1200 לירות, עלתה 1200 לירות לפני שנה. ואנחנו ה ינו עושים שם בלי זה בחקופת

ההחטה לפעמים 100 שעות בחודש, כך שזה לא מתמצה במחיר הטנק.

2986

אינפורמציה מקצועית לא רק לשאול למה אלא גם כמה. לא
הפרינציפ, אלא בדיוק לדעת מכחינה כמחיה אם יש באמת

נכבצלי:

לארגומנט מסקל.

אני די משוחרר מזה, מתמאצתאמא מהסיבה ופשוטה: שאינני חושב

א. אדן:

שזה היה מענה צבאי. אני חושב שאה הסנקים היו דופקים עם
סוקסים שהיו שמים כלילה, עם טילים, עם נשק בגד סנקי, וזה לא היה פחרון. ובעצם,
כשניסונו בין המעוזים לסמור עם סנקים - זה לא הלך לנו. זה לא הלך לנו. זאת התשובה.
את אומרת, זה לא טוב *in the first place*, כפחרון צבאי. חוץ מזה, זה לא זול,
כל שעה מנוע עולה מעל אלף לירות.

טוב. כל זמן שלא נפתרה הכעיה של החצפית האלקטרונית - גם קו

לנדוי:

המעוזים בעצם נשאר דבר בלתי שלם.

נכון.

א. אדן:

אם כי זה לא התבטא כל-כך במלחמה.

לנדוי:

במלחמה זה לא התבטא. קו המעוזים נתן אינפורמציה על מה
שנעשה בצד השני. הוא נתן לפני המלחמה, הוא נתן כששן כל ההתחלה,

א. אדן:

והוא נתן גם עכשיו, בשלב ריכוז הכוחות ובשלב הצליחה. כפוכן זה הוא פילא אח יעודו

באופן קונקרטי במלחמה. מה קרה בזמן המלחמה? מכחינה הקונצפציה של ההגנה?

לפני זה: היחה איזו סטייה יסורית בין שיטת המעוזים כפי שאתה

היו"ר אגרנט:

סיכמת אותה ומה שהיה ערב המלחמה? האם היה שוני יסודי בין

שיטת המעוזים שאתה בצעת ושהיחה במלחמת ההתשה, לעומת מה שהיה ערב המלחמה?

השוני לא היה יסודי, אני עמתי עליו, במעוזים עצמם. אבל

א. אדן:

שיטת ההגנה היחה קונצפציה של המערכת, לא של המעוזים. המעוזים

היו קו ההתרעה. ועיקר ההגנה היה צריך להיות ע"י סכות-נגד של סנקים ושל ארטילריה,

ושל חיל האויר.

הנושא של חיל האויר-הסתפק מרגע שהם קידסו טילנס. ולראבובני,

הנושא של הארטילריה והסנקים הוא נושא שתורגל הרכה מעמים, אבל מה ש כמה שאני יכולתי

2987

א.כ.ב.

- 46 - .50 -

ועדת חקירה - 10.1.74
ישיבה נ"ר - אח"צ
הער אלוף א. ארן

ללמד, יקרה איזה פנצ'ר, וחכמית שובך-יונים לא כווצעה, ראשיה, כסלואה פשוט שההרעה
היתה קצרה מדי; ב) גם לגבי ההרעה שהיתה - נידון היה גם כן להיות עם הסנקים הרבה
יותר קדימה, ועם כל הסנקים, וגם זה לא קרה, זה פשוט... חבל שאדבר על זה כפי השמועה,
כי יש אלה שלקחו בזה חלק, בענין זה.

אולי אומר עוד פשהו על זה, לכל תקופת ההחשה היו מספר נסיונות
של פשיטה על מעוזים, ופיתחו תרגולה של הכירה למעוזים, כיום וכלילה, הבירה של סנקים,
סנקים אל שוהרים - - -

היו"ר אגרנט: אתה מדבר על תרגולה, מהי עשו את זה?

א. ארן: כל תקופת לפני המלחמה, תקופת ההחשה, כתוצאה מנסיונות הפשיטה
או מנסיונות לכבוש מעוזים - הכוחות המסוריינים בסיני פיתחו
תרגולה של היפוי ארטילרי, יציאת סנקים, אמצעי ראיה כלילה, סימון דרכים, וכל יחידה
שהיתה נכנסת לקו היתה מסוירה את זה ונתרגלה את זה כמה פעמים, בהתחלה רק מפקדים,
אח"כ עם כוחות, אלה דברים שתורגלו.

אח"כ רשמה ר.ב.

לפני כן רשמה א.א.

- 51 -

ועדה החקירה - 10.1.74

ישיבה נ"ד (אחה"צ)

הערות: אלוף א. ארן

אלוף ברן:

יש לי הרושם שהתרגולת הזו, שהייתה כמעט רפלקטיבית כרגע שמעוזים סותקפים, רצים להתחבר אליהם, עלתה לנו ביוקר, ביום הכיפורים, מטום שרצו מחלקות טנקים, וטנקים מעטים לכל מעוז בטהירות, ומי שהיכה להם שם, זה כל הצבא הסצרי, ז"א, כפויזות גדולות מאד עם הרבה נ.ט. ולמעשה מה שנוצר כאן, שהרגולת שהוכנה עבור פטיטות קטנות של כוחות קטנים, הופעלה כהנאים לבטרי אחרים, ולמעשה היה הפעול בלתי מוצלח של השריון על ירי זה שהוא בעצם החסור לרוחב ופעל פיססמיל, דבר שלא מקובל לעשות אות דיותר גרוע - טנקים שחברו למעוזים באותו לילה ראשון, אחרי שחלק הם נפגע וחלק שקע, וככה, הביעו למעוזים וכעצם לא ירעו מה לעשות. לא קבלו, הפקודות של המפקדות עדיין לא עכלו, אני הושב, את המצב החדש, כי ניתן היה לפנות את המעוזים שמילאו את הפונקציה של ההתראה. ובטרכית המקרים, מינו פצועים, או שעמדו שם זמן מה ויררו מה וטם ובחדפו אחר כך אהורנית בלחץ הנשק נבד טנקי של המצרים.

לבראו:
נאמר לנו - שאילמלא אוהו פנצ'ר שעליו

מדבר, והטנקים היו מגיעים לרמפות האלה בעוד

החמונה היקה יכולה להשתנות מיסודה.

אלוף ברן:

זה שהיחה תמונה שונה, בזה אין לי ספק. אבל אין היום בסחון, שהיה לי לפני כן, שהיינו מונעים את הצליחה, באופן מוחלט. והסיבה היא פשוטה, אני אמתאמתאמתא עמדת על זה גם קודם. אני חושב שהמצרים עשו ניתוח נכון. כתב את זה או איסמעיל או שהולי, אני לא זוכר, שאמר - שאנתנו ירענו את יחרון העדיפות המספרית שלנו, והחלטנו לצלוח לרוחב כל התעלה עם ה-5 דויזיות, והכוחות שלנו, גם אם היינו שם עומדים עם "טוכת יוניס" בינוני, היה קטן וברול, גם אם היינו עומדים עם יותר טנקים, אני חושב שהיינו מונעים בהרבה מאד מקומות, היינו גורמים להם הרבה מאד אבידות, אני לא בטוח שהיינו מונעים בכל רוחב החזית, צליחה, במקום אחד או יותר.

ישיבה נ"ד (אחה"ב)

הער: אלוף א. אדן:

י. יריין:

אבל אם היה סופעל מה שקוראים "שובח יונים" פלא,
אמאמאמא ז"א, שחסיכה 401 היחה לקראת שעה האפס,
אילו לא היחה ההפחעה, קריסה, מעבר למעברים, בין המעברים לתעלה, הסנקים של הגרודים
של חסיכה הקו היו ברמפות, גם אז אתה חושב לא היינו מונעים? או יכולנו להכונה נגד
יותר טוב?

אלוף אדן:

אני חושב ככה. היות ומרובר כאן על כל הרוחב.
ועם הסנקים היו בעצם בקרבה הסעוזים, היו מקומות
טבלי חיל רגלים צולחים עם נשק נ.ט. אז אני יודע מה, 50%-60% שלהם היו נשברים בצליחות
היינו מטביעים הרבה מאד סירות. אבל אני חושב, שהיו להם סאחזים בסוללה עם נשק נ.ט.
ואחד הלקחים שלי, גם כענין של הצליחה, וגם בשלבי לחימה שלאחר מכן, זה שבאיזה שהוא
מקום, כמות זו גם איכות. אני באיזה שהוא מקום פעם דברתי על הזלזול, צריך לעסק הזה
יותר כרצינות, עד כמה שזה לא יהיה עצוב, ממה שהתיחסנו קודם.

לנדאו:

אבל זה היה יכול לגרום לפחות לעיכוב?
זה בלי ספק. זה לא רק עיכוב. זה הרג ספקדים,
הרג חיילים, שיכוש, יכול להיות שזה גם היה
משנה את המערכה. אין ספק שאחר כך צה"ל היהאמטביים את הסילואים וכל התמונה היחה
נראית אחרת. בזה אין ספק. אני רק מתיחס לזה, שחשבנו ש"שובח יונים" בעצם ימנע צליחה
באופן מוחלט.

י. יריין:

מישהו חשב דבר כזה?

אני חושב שכן. אני אפילו תסבתי על זה.

אלוף אדן:

אתה יכול להצביע באיזה שהוא מקום ש"שובח יונים"

ח. לסקוב:

מורחב, היה כנני כפי שהיה כנני לסקרה של צליחה -

על 157 ק"מ לרוחב התעלה, יש לך מסמן על זה?

אני חושב שכן.

אלוף אדן:

ישיבה נ"ד (אחה"צ)

הער: אלוף א. אדן

אחה יכול לסגור, כי אני לא מצאתי.

ח. לסקוב:

פשוט אנחנו יודעים, שהחלוקה של הגיזרה היתה

אלוף אדן:

אז ל-3 הטיבות: 275 ד-14 ו-401 היו מחלקים,

כל אחד אחראי לגיזרה, כל אחד...

זה דבר אחד, להיות אחראי על גיזרה, ודבר

ח. לסקוב:

שני - להרוג אותם על קו המים. מה נקודה

המוצא, לחלק את הכוח שיש לך לפי גזרות, או נקודה המוצא - על קו המים הזה יהרג

וכל יעבור. זאת...

זאת היתה ההשעיה. להיפך, לא פעם דנו, אם

אלוף אדן:

לא כדאי לתת להם לעבור, לקיים הגנה נכונה,

להרחיק אותם מהסטריה של הסילים. ואמרנו, אם כי מבחינה צבאית, חשבנו, שזה יתן

יתרונות. מבחינה פוליטית - הגנת צל נוקטה על קו המים. זאת היתה התפיסה.

אינני סחור לעצמי שאקראם שלא הכרחם מקודם

נכנצל:

את הרעיון, שיש נקודה שבה כמות הופכת לאיכות.

והטעות מן-הסתם היתה לעצם הכמות שיש לצפות לה.

בבקשה, אני לא הבנתי את השאלה.

אלוף אדן:

הפרינציפ הזה, שיש נקודה שבה כמות הופכת

נכנצל:

לאיכות, זה ידוע לכל אחד. זה דבר אלמנטרי

ודאי היה ידוע גם בשיקולים שלכם. אלא הטעות מן הסתם היתה לבני הכמות שהאויב

עלול להביא?

זה הסודיעין ידע טוב.

לנדאו:

לבני כמות צפויות, אני לא יודע מה הסודיעין

אלוף אדן:

אמר. אבל היה ידוע, שהם יכולים לצלוח עם כל

5 הדריזיות. היו סודלים כאלה. אני לא חושב שאנחנו חזינו, בהמשך המלחמה,

ועד התקירה - 10.1.74

ישיבה נ"ד (אחת"צ)

הער: אלוף אדן

אלוף אדן:

שיכואו מרוקאים ולזוכים, עיראקים כן, דובר

על זה. היה, מדינות העיסות ועיראק, אבל

פה כהתפתחות המלחמה הזו, הם הביאו הרבה כוחות מעבר למה שאנחנו הבאנו בחשבון.

אבל זה לא מתיחס לצליחה.

י. יריין:

אני הוראה בפרוטוקול במסכ"ל, בשנה האחרונה

היו דיונים, אני א רואה שהרסכ"ל אומר, בוזכות,

אני לא יודע מה היו ההוראה בקשר לצליחה, הוא אומר שם - שהוא לא מתאר לעצמו -

שיוכלו לחסום את הצליחות. כמובן הוא אומר, על ידי סכות הנגד, יהדפו אותם אחר כך.

כאחת האפשרויות, הוא מדבר על זה.

אלוף אדן:

בהחלט. אם היינו גורמים להם אבירות ניכרות

מאד בשלב הצליחה, ודאי שהם היו מסעטים

לעשות כמה שהם עשו, מבחינת שלב ההתבססות, ואלה שולחו היה ניתן | כמכות נגד,

להדוף יותר מהר. אבירות אלה או אחרות, אבל אין ספק שהתכונה הייתה נראית אחרת.

אני מציע שבשלב זה נעשה הפסקה.

היו"ר אברנט:

(אחר כך רשמה א.ד.)

לפני כן רב.
א.

ועוד החקירה - 10,174
ישיבה נד - אח"צ
הער: אלוף א. ארן

השאלה הבאה שנשאלה הייתה - מה היו פקודות הקבע בנושא א. ארן:

בטחון קשר?

אם כן, יש פקודות קבע שהן גם רשומות כאן. אנחנו בשרידן היו לנו בעיות כיצד בקרב תנועה במהירות, כאשר צריך להגיב במהירות אפשר זהיה לקיים איזשהי הקשורת עם הסתרה לא בדרגה גבוהה, אבל שלא נצטרך לדבר בלוי. ובשנים האחרונות פיתחנו את הדבר שנקרא "מלכוד גזע". אם תזאלו רגע להסתכל על היד שלי - זה מתקפל לשה ימים: כל יום סקפולפ יום אחר, וכל שבוע מחליפים, כאשר כאן מצויות הסלים השגורות ביותר בקבוצות. קל מאוד להתמצא בזה, כמעט לדעת את זה בעל-פה, איפה לחפש את הסלק, ואז אנחנו חוץ כדי קרב תנועה פסובגלים להסתדר מספר דברים עקריים.

זה משתנה מיום ליום? א. ארנס:

זה משתנה מיום ליום וכל שבוע מוחלף. א. ארן:

זה *one time paid* כזה. ידין:

יש שחי אפשרויות לכל מלה, יש שני צפדים של אותיות כנגד א. ארן:

כל מלה שמשתמשים בה, נשא שאני מתאמנים בו הרבה זמן. אם הוא די קשה, אנשים נוהגים לעשות הסתרה פרטית במקום כביש להגיש השחור, במקום מסוים להגיד הצפור וכו'. ויש הרבה מאוד גרסאות שבקרב פגע עם אויב לא צריך להסתיר כלום. אנו בכל זאת עמדנו על זה, באוגדה שלי השתמשו בזה בהצלחה חלקית.

בגלל סלים? לסקוב:

לא. א. ארן:

בגלל להט הקרב. ידין:

כן. א. ארן:

זה קוד קשר? א. ארנס:

כן. א. ארן:

השתמשו בזה במלחמה? ידין:

א. ארן:

כן. זה רק עניין של תקדה של המפקדים. הצרה היא אחרת, הצרה היא שאנחנו שקל מאוד לטבול את זה אם שחששים כזה כצורה כלתי פושטלת. מלה מסוימת אתה מסתיר נכון, אבל את זה - אתה לא מסתיר את המסמט אלא שפג מלים נבחרות; או לפעמים על פי ההבנה הכללי. אף על פי כן יש בידינו הרבה מסמכי שלל של האזנה של האויב ובמידה וקטעים מסויימים נעשו בשכל, להערכת האויב לא פענח את זה, או לפחות לא במהירות הדרושה. וזה אני קורא את זה כיוסן שהוא "Lest" ברברים האלה. זה נתקל בהתנגדות מסויימת של חיל הקשר, ^{כי} זה לא קוד באיכות גבוהה. אבל אצלנו זה עמד זה או לא כלום.

לסקוב:

חיל הקשר עמד על המלכוד הרביל?

א. ארן:

חיל הקשר היה מעדף את המלכוד הזה, שחור ירוק, שהיא צריך כל פעם לשנות את המפתח, אתה לא יודע איפה תמצא את.

אברנט:

איפה הוא מחזיק את זה?

א. ארן:

זה על היר. זה צמוד. במהלך המלחמה הלך ונכנס יותר ויותר גם לאוגדות אחרות, היום כולם הולכים עם זה, בדרום.

אברנט:

זה בשימוש רק על ידי כפקדי היחידות?

א. ארן:

אצלנו יש לכל קצין.

במלחמה האחרונה פיתחנו את זה. יש דבר שלא עובד במלחמות. בפק"לים שלנו יש דיווחים של החכוש, דלק, מצב הנפגעים, טנקים שהושמדו וככה, אנחנו על הבסיס של זה לקראת המסך פיתחנו; פה יש לנו עוד משהו קטן שזה מרכז בחוכו את מינימום הדו"חיס שבהם מוכרחים להשתמש, זה מה שצריך. ואז יש לנו כצורה מרוכזת את הדיווחים שבעצם בערב היינו מתעניינים כמה טנקים נשארו לך. במסך היום אני שומע על אבדות שהיו לו. אבל זה רושמים ביומן. אבל בערב כשאני רוצה לדעת מה כוחותינו, אני שקבל דו"ח מסודר. זה דו"ח סד"כ, מסכם כזה. כמה טנקים נפגעו, כמה אנשים נהרגו, כמה אנשים נמצעו וזה על דו"ח קטן מאוד, יש לי בצד השני ובעזרת מילים שנמצאות כאן.

25/1

ועטת החקירה - 10.1.74
ישיבה ט' - אחר הצהריים
הער: אלון א. ארן

א.ר.

ג,ה,12, ד 17 וכו'.

ידין:

בדיוק.

א. ארן:

וזה מתחלף כל שבוע?

ידין:

אם.

א. ארן:

כי אם זה נוסף בידי אויב, אם קצין נוסף,

ידין:

זה מתחלף כל שבוע. עכשיו, אני לא אומר 12 16 כי יהיה קל

א. ארן:

מאוד לפענח אם יבואו ספרות. וכנגד הספרות כאן סופיעים גם כן

צמרים של אוחיות.

זה סוצג 205.

א. ארן:

205 סוצג

מה האווחיות האלה (-) ה ק"י?

נכנצל:

מפתח) אם אני רוצה לדווח שאנו מדברים על אותו יום א'.

א. ארן:

השאלה הבאה - האם נלקחה בחשבון אפשרות של התקפת פתע
במחאר

א. ארן:

המלחמה - המלחמה החזוי והאם העוצבות הורגלו בנושא? -

החשובה שלילית. היתה הנהח שאס"ן יידע תמיד לפני, השאלה היתה כמה לפני.

ואפנס גם הפעם כמה שעות לפני, הגיוס הוכרז כארבע שעות לפני שפרצה המלחמה,

זה היה *too late* אבל---

אני עובר לשאלה הבאה - האם התעוררה שאלה של פיקוס

ימ"חיס של פיקוד דרום (מחסני הירום של סנקים) -

מרכיח הסנקים או המחסנים באופן מסטורי התכתחו סביב המחסנות שלנו, ואחר כך בנו

אוחם בשטח של הקו היקוק. אבל כהחלט עלתה שאלה של פרישה. יותר מזה, כאשר דיברו

על מוכילים שאלו כמה להשקיע את הכסף - במוכילים או בפרישה שלמחסנות קרומה

או ברכש סנקים נוספים. היו אלטרנטיבות. באופן פרקטי מספר שנים דובר על זה

שיפרשו, אפילו כבר מדדנו שם והכננו את המקום, יפרשו כוחות שריון ומחסני

הרום בג'כל ליבני.

ידין: זה בטרכז סיניהצפוני בערך.

א. אדן:

כן. במרחק של 50-70 ק"מ מביר גפגעה. הכעיה היתה לדעתי שפרישה בג'בל ליבני, בניה בג'בל ליבני היתה צריכה לעלות הרבה כסף. זאת אוסרה כפליים ויותר סיצוי של מהסנים קיימים, מחנות קיימים, חשית קיימת בדרום. ולכן הסיד עסדו ארעציה של ככל איתן, אם היינו צריכים להוציא כל כך הרבה כסף על הפרישה בג'בל ליבני היינו צריכים ליותר על דברים אחרים כהקציב הנסחון, והיו כאלה שלחצו להתפרש בג'בל ליבני, למשל אריק. אני הייתי מהמחננים לזה מהסיבת האסורות. אבל לעומת זאת בניגוד להכנון, אנו יזמנו כשלב יותק מחקדם יצירת ים"ח בביר חסדה. לטרות שלא דובר שם לפרוש וכיס"ח של ביר חסדה פיהחנו אותו ופרשנו שם 71 טנקים.

ידין:

זה בשביל 401?

א. אדן:

לא. 201 ו-14 זה שדירה. זה השלמה בשביל 14 ו-401 ושל גדוד הסיוור של האוגדה, ואולי גם חלק של הכטוכנת. בנוסף היה שם רכב לתדלוק ורכב לדרגים. כמו כן אם לא לדבר על פיקוד דרום, אז כפיקוד צפון נעשתה שם פעולה חשובה מאוד.

ידין:

שמענו על זה.

אני שמעתי - למשל רואה כיומן המלחמה בכוננות, אולי אחת יכול להסביר לי, נשאל את זה סגן הרמטכ"ל, כרכיעי לאוקטובר כתוב - לא ניתן אישור לדרישת פיקוד הדרום לאיש את ביר חסדה.

א. אדן:

את הטנקים?

ידין:

את הטנקים.

א. אדן:

כרכיעי?

ידין:

כן.

א. אדן:

אני אביע עוד מעט לתהליך הגיוס של הסדיר, אז נראה בדיוק את החאריכים.

א. ארן:

שאלה

עכשיו יש/כמה שנקים נחקרו בדרך ביה"מ"חיים לשטחי ההיערכות.

אז אנחנו יכולים כאן להגיש מסמך, יכולתי לענות יותר כפרוטרוט על האוגדה שלי, אבל היות ונשאלתי, קצין החימוש שלי הלך לקצין חימוש ראשי, ואנחנו יכולים לתת מסמך שהוא על אחריות קצין חימוש ראשי. במסמך הזה אם פעיינים במסמך של אלה שנחקרו בדרך עקב תקלות, בעצם רואים כמה: שחלק נחקע על בעיות מש- מזק"ם - ירדה בדרך, ירד זחל, דברים כאלה, וזה נובע במדה רבה מזה שבין אל-עריש יש כביש צר מאד והיו הרבה מאוד בעיות, אם ירדו מהכביש בצורה קצה בלתי מוצלחת, איבדו מזק"ם (מערכת זחלים, קפיצים ומרכובים). יש כמה סיבות לכך.

מוצג 207

כמה בערך היו? זה בעיקר בסיני?

יריין:

כן. יש הרבה על תאונות, די הרבה, וזה בעיקר פיקוד

א. ארן:

מרכז שעלו מהמרכז לצפון. זה מחולק לפי הפיקודים.

אחרי כן טק.

אם מעיינים, רואים שהיו 7 שקיעות, חוץ מהסזק"ס. היו 8 שקיעות, האונות היו
9, כמיקוד מרכז. זה כוח שעלה לצפון. סתימות דלק - 14, גם כן רובם במרכז,
רובם שרמנים. זה אוסייני יותר לשכן. מערכת השפל היו כמה תקלות. מנועים,
למשל, להערכתך זה לא הרבה - היו 11 לפאה. יש כאן פירוט.

לסקוב:

זו הסונה נכונה ל-7,6,5, להדש.

אלוף אדן:

זה ל-6 ו-7, לרעהי. עד שמונה בבוקר.

היו ר אגרנט:

מאיזה תאריך?

אלוף אדן:

מהגיוס. זה כולל מיסח"ים, לא סנקים סדירים מהמחסנים.

ידין:

בגש"ם 182 שרמנים, מחוץ 41 סנקים נתקעו כסתימות דלק

10. זה 25%.

היו ר אגרנט:

ביחד כמה זה?

ידין:

140. 10%. בגש"ם 182 יצאו 41 סנקים ונתקעו 10 סתימות

דלק. זה הסוג.

אלוף אדן:

זה די הרבה. זה "הכרנו" השרפן. יש אתו הרבה בעיות,

הרבה בעיות.

נכנצאל:

חסר דלק לא מופיע.

אלוף אדן:

חוסר דלק? - לא.

נכנצאל:

קראתי כמה סכתבים, יש לנו סכתבים ובהם טענות שנתקעו

מחוסר דלק.

אלוף אדן:

אני לא שמעתי דבר כזה. הסנקים בדרך כלל מוחזקים מלאים.

ידין:

היו מקרים של אלה שנסעו על שרשרות מג'וליס לסיני ונתקעו

בבאר שבע מחוסר דלק. יצאו על שרשראות לפרחקים גדולים.

נכנצאל:

אחד כותב שנתקעו לארבע שעות מחוסר דלק.

לנדוי:

לפני שהם יצאו לדרך, מדובר.

לסקוב:

זה היה קצת יותר מאשר 10%, בגלל זה שלא היו מובילים.

יריין:

אני רוצה להבין את החשובה. יש הבדל בין גש"ס 182

לכין גש"ס 181. שניהם שרפנים.

אלוף אדן:

יש הבדל, אבל ההבדל הוא שאחד נסע שני מטר מהחצר,

והשני נסע כפיקוד מרכז.

יריין:

181 איפה היה?

אלוף אדן:

נסע לשארם א-סייה.

יריין:

ולכן אין לו תקלות.

לנדוי:

היו תלונות על פקקי חנועה בגלל הכבישים הרעים

ואכידות בהתקפות אויר של זאוייב בדרך. היו אכידות

של סנקים מסיכה זו?

אלוף אדן:

היו גם זכרים כאלה. אני לא יודע. אין לי כל המערך.

לנדוי:

אבל היה דבר כזה?

אלוף אדן:

אני חושב שהיה במידת מה. על יד צא נחל ים, אני חושב.

בבנצאל:

הטבלא אינה מתייחסת לליקויים בחתופשת, בנסק.

אלוף אדן:

לא. רק לאלה שנתקעו בדרך.

יריין:

אחה אומר ש-181 נסע משארם.

אלוף אדן:

181 שייך לפיקוד צפון ונלחם כפיקוד צפון. הוא נסע

מרחק קצר. ואילו 182 שייך לפיקוד מרכז והגיע

לשארם-א-סייה.

יריין:

הוא בסופו של דבר עלה לראס סודר, לא?

אלוף אדן:

אמת.

לסקוב:

שם היו טירנים, לא?

אלוף ארון: נכאדם-א"סייה אם היה יס"ח של טירנויכ, אטאר נכארים

עכשיו במקרה החעלה, יש הרבה בעיות.

נכנצאל: סו ערך את הטבלה?

יריין: כמין חיתום ראשו.

אלוף ארון: כסך הכל יש שני סוביט שלא סמחיק אוחנו אם הם

נחקעו כגלל בעיות של סחיסת דלק, האחד הוא הסרסן,

אם הוא עושה דרך ארוכה, והטני הוא הסנטוריון בניזין, למולנו, כרכית הטנקים

סמין סנטוריון ככר היו על דיזל, אבל ידוע לי שסנטוריון בניזין גם כן סובלים

סהדברים האלה.

יריין: טאלחי שאלה כללית, אם יש לכם נתונים, לפס החלונות

שיש לנו, יש גם חלונות בכיוון זה, שהאחזקה של הטנקים

ביסח"ים לא היתה תקינה, אני לא אומר שכולם, אבל יש אנשם שמלונכים על כך, האם

אתה יכול לומר כמה טכל הטקרים האלה, שמגיעים ל-10% נערך, הם כחוצאה

מה שהיו שרמנים שהיו צריכים לנסוע 200 קילומטר על ששראות (רזה טובן)

כמה סהדברים האלה, לאו דווקא סחיסת דלק, ואולי גם סחיסת דלק, זה כחוצאה

סאחזקה לא תקינה ביסח"ים וביקורת לא ססטקח?

אלוף ארון: כדרך כלל האחזקה ביס"ח היא על רמה גבוהה, לדעתי.

ידוע לי על סקרה טטופש סאד של טנקים חדשים,

אט, 60, שמישהו מאלה שמחזיקים את הטנקים עטף את הסצברים בניילון, קבלתם

סכהב על זה, זה עשה צרות צרורות לאוכלוסיה גדולה סאד של טנקים, היו פעל

100 טנקים, שמישהו עטף את הסצברים שלהם בניילון, ידוע לי שזה עשה צרות,

התחטטות יתר וכן הלאה, סרוכר כחסיכה 600.

יריין: חסיכה שנלחטה אצלך?

אלוף ארון: לא, אצל אלוף שרון, זה כמובן איריוטס, יכולות

להיות חוסעות כאלה, ככלל, האחזקה היא טובה, יש

שיטה ביקורת.

3000

ועדה החקירה - 10.1.74
ישנה נ ד - אתר הצהרים
עדות אלוף ארן:

לנו יש חפקיר מסויים גם לקבלחשובות פניחות את הדעת
על התלוננות. עטיפת המצרכים בניילון היתה בניגוד

ידין:

להוראות?

בהחלט.

אלוף ארן:

במקרה א הנדון, איש שהיה אחאי לזה, בדיעבד, הועמד
לכירוד ומשפט?

ידין:

זה לא ירוע לי עדיין. זה מישהו מאוגדה 143.

אלוף ארן:

דברים מסוג זה שנוכעים מתורה לא נכונה, טכנית, לקצין
שריון ראשי, ככזה, יש אחריות מיוחדת לדאוג לזה או

ידין:

ללחוץ אחרים לכך שהאיש יועמד למשפט?

זה כתחום האחריות של חיל החימוש, האחזקה של הטנקים.

אלוף ארן:

כדרך כלל אלה אנשי היטוט. זה מבחינה מקצועית. מבחינת

משמעת, זה תחום האחריות של הפיקודים. במקרה הזה, זה באוגדה של אלוף שרון

ובפיקוד דרום. אלה הכתובות, או החטיבה של טוביה, האוגדה של אלוף שרון ופיקוד

דרום.

למפקד בייסוס שיריון אין כל חפקיר בענין זה?

נכנצאל:

פורמליה אין לו כל חפקיר.

אלוף ארן:

ההוראות...

נכנצאל:

לא של השיריון, של חיל חימוש.

אלוף ארן:

לגבי אחזקה של טנקים?

נכנצאל:

לגבי האחזקה, חיקונים וטיפול. טנקים שהם תחת פיקודי,

אלוף ארן:

יש לי אחריות כוללת גם על האחזקה שלהם.

עכשיו אני לא יודע אם השאלה שייכת לך או לא.

נכנצאל:

לפני מספר שבועות קבע מבקר המדינה - הוא אינו יכול

לברוק את הכוננות של הטנקים בימח"ים, מה הוא עשה? - הוא כדק לפי הרישומים

אם נעשו כל הטיפולים שלפי ההוראות יש לנסות איתה, רקבע שהם כונעו באחד לא שלא, 60%. כאשר הענין, בא לכירור, נטען שמדאש הטיפולים נקבעים יותר נכונה משה שררוש, ובטלויס עם כך שנהורה לא יעשו את כל מה שההוראות דורשות. זה נשמע לפני ועדת הכספים על הכנסת, הביקורת התנגדה בכל חוקף לטיעון הזה. כי אז הולך לאיבוד כל הקן וכל משמעות, מה המצב?

אלוף ארן: הטיעון הזה לא מתקבל על דעתי. אני לא הייתי מקבל אותו. אני מכיר את המטרה, אני הוטם שהטיעון שלנו היה אחר, אנחנו בכלחמח ההחשפה היינו כמכב שאני קורא לו "החפוצות שעות כנוע". כרגיל באיסונים, כשלא הייתה שלחמח ההחשפה, ישא היו לנו סידרי טיפוליים, טיפול 50, טיפול 100. כל 100 שעות היו לוחים את הסנק, מכיאים אותו לסדנא, הוא היה עומד שם חודש-חודשיים, מפרקים אותו - מטפלים. עכשיו באה אוכלוסיה ענקית של טנקים שעשו 100 שעות בחדש ימים בתעסוקה. לפעמים כיון קו לקו אם היו עושים 200 שעות.

באנו אנחנו, חיל השיריון, עם ירוכה, לא כדיוק על פי הוראות של חיל החימוש, ויצרנו תירגולת חדשה לטיפול בטנקים, מה זה חדשה? על סמך הוראות חיל החימוש. אבל כשעלינו שהקו, לא העלינו זאת לטרנאוה לתיקון 100, אלא התלכטנו על זה כל הפלוגה, המפקדים, חולית החימוש ודרג כ" של הסדנא. ויצרנו סין תהליך חדש של טיפול 50 שטעם היה רק החלפת שמנים, והיו בעיות כוננות, יצרנו שיטה לייך, שבחורך 6 ימים פתחנו "סגרנו את כל הטנקים, הוצאנו את החול, עשינו כל סיני דברים. יצרנו שיטה מותאמת למצב. על זה באו הטענות. היום השיטה הזאת כבר התקבלה על ידי חיל החימוש. אגב, כשהנהגנו את זה, יש לנו טטיסטיקות, אנחנו תוך תקופה קצרה ירדנו כצריכת מנועים והתנעים סופיים ובירים ל-60% א 50 של מה שצרכנו בתקופת ההחשפה לפני שהנהגנו את זה, זו הייתה הכעיה אז, וזה לא האם את הכחובקוהיו על זה טענות.

3002

טק

- 80 -76 -

ועדת החקירה - 10.1.74
ישיבה נ"ד - אחר הצהריים
עדות אלוף א. אדן:

אני התכוונתי למשהו לפני זמןך. בעבר כל החיילות -

נבנצאל:

אותו דבר קבענו לגבי חיל האויר, אותו דבר לגבי

חיל הים, ותמיד היתה אותה טענה: מספרי הטיפול לא נקבעו מתוך ציפיה שיקיימו זאת.

אחרי כן אג

אג

א. אדן :

יש סברה אחרת עם הסיפולים, אבל, אני להפך - אני שהקחי או אימנתי מערך וכוננות

על 500 סנקים, זה-500 האלה היו סוכריות שהם צריכים לצאת למלחמה, זה-500 האלה יצאו למלחמה, האחרון שנעמד מהם היה נסוך מאד.

יש עוד דבר ליס"חיס, ביחס לשאלה שהיחה

כאן. בדרך כלל, אנחנו התאמנו על סנקים שהאורגן שהתאמן עליהם יצא אתם למלחה - בית ספר לשריון, או חטיבה 500, אבל, קרה שבגלל ריבוי סוגים באנו עם "שרפנים" לחטיבה 500 או באנו עם "פטרונים" לחטיבה 500. התאמנו עליהם וא, התאמנו על, ה כמה גדורים או כמה חטיבות, ארבעה חדשים או שלשה חטיבות, תלוי כמה חטיבות, וזה חסר ליס"ח. עכשו, בכדי שאאא שזה יחזור ליס"ח זה צריך לעבור תהליך של החזרה לכשירות. חזרה לכשירות, זה תהליך שהוא לא תמיד הטיפול העמוק ביותר והמלחמה יכולה להפוש אותנו בתוך התהליך הזה. אז יש סנקים של יס"חיס שנתפשו באמצע תהליך כזה. למשל, חטיבה אחת שיצאתי אתה למלחמה. חטיבת מילואים, לא שלי, 217, היו לה 11 סנקים עם סנועים בחוץ, בזמן הגיוס, אנחנו ירדנו והם נשארו מאחורינו, מתי שהוא סגרו אותם והורידו עליהם כח מאולתר, שלא שלחו אותו אחרינו, אלה הכר'ה שכאו מחו"ל, סגרו את הסנקים האלה ושלחו אותם כבר לרמה, להם יש טענות לסנקסט, לזיכוד ועוד דברים כאלה. אבל זה מצב שהוא יכל להיות אבל הוא יוצא דפן. ז"א הוא בהחלט יוצא דפן לאחזקת הסנקים ביס"חיס.

אני חושב, שכלל, השיטה - יש שיטה של ניסויי

דרך, יש שיטה אחרת - וסנקים ורכב גם כשהם עומדים, וזה היה גם בשטח הימני אין לך בטחון שבדרך באיזה שהוא מקום לא יהיו סחימות דלק, לא יהיו קלקולים. השאלה באמה באיזה אחרז ובאיזה סוג.

למשל, כצנטוריון, אין בעיזה. כמסונים אין בעיזה,

אלא אם יש סקרה כזה כמו שעשו פה עם המצברים.

אני אולי שכחתי להזכיר על הפרישה של ימח"ים שאנו

גם פרשנו אפא לאלפי תכניות יסוד, אבל יזמנו כמהלך השנים, וסירנים סי. 54.

ו-סי. 55. פרשנו במר"ל, גרוד, 36 כלים. חלק גם באנו-רודס. יותר מזה: היות

ורצינו לפרוש בשרם-א-שייך ימ"ח והיה צריך להחזיק שם בכוננות מספר צוותים

במשך כל השנה, הפכנו את המקום לבסיס אמונים של הסירנים ובמקום אפנו פלוגה

אחרי פלוגה ועל ידי זה, ה מילא פונקציה כפולה - גם של כוננות וגם של אימונים.

יש כאן שאלה של תאור קרב הבליטה. אולי אני

ככת, במקום להתחיל עם קרב הבליטה, אני יכול לתאר את הכוננות. זאת לא שאלה

מובדלת, אבל אני חושב שזאת שאלה עומדת; איך הסדיר - ופה יענה על השאלה

של כיר-תמדה - איש הסנקים - איך הסדיר התבייס ומתי.

אולי תוכל להקדים את הקרב על הסירדן?

לסקוב:

יש לנו מיסמך של פקודות כוננות של הסד"ק, החדש

י. יריין:

האחרון ופקודות המבצעים של אג"ם, כולל את כל

הסדירים. יש לנו החומר ה למעשה.

יש גם חיק שלי שהגשנו אותו.

א.אדן:

לשאלה שנשאלה, שאלוף פיקוד דרום אמר 88 אשטק

13 סנקים ללא צוותים. 13 סנקים מחוץ ה-300 לא אוישו על ידינו. ואני אומר

במלהאחת את הסבה.

ועדת החקירה - 10.1.74

ישיבה נ"ד - אה"צ

העדה א.א.דן

א.ג.

הסכה היא, שאנחנו כמסורנים, מאגר הפטרונים שלנו זה
אוגדה סיני. בנוסף לזה, יש בעט בבית ספר לשריון. סדירים, אני מתכוון,
בנוסף לאוגדה סיני, שמנו 71 סנקים בחמדה, וכדי לאייש אותם ע"י סדיר
היינו צריכים להסתחט בצורה רבינית ביותר.

החיים הם כאלה, שצוותים מתאמנים ובשלב מסוים הם
מתפזרים, להחזקת ים"חיס, אנשי צוות, וחדשים מתאמנים על הסדיר. בין היתר,
הם מאיישים גם מדריכים בבית-ספר, אפסנאים בבית-ספר. ואוהו דבר באוגדה
בסיני.

תפקידים מאצטאצטאצט מינהלתיים שונים, כעבור שנה

וחצי אנשי צוות היושבים על סנקים, אם הם לא מפקדים, הם מאצטאצטאצט ספנים את
המקום. קוראים לזה, פיזורי פלוגות.

כשמתחשכנים, מתחשכנים בצורה קיצונית עד
האיש האחרון. ובכדי לאייש את הסנקים, צריך לשלוף אפסנאים, סמלי מבצעים,
לשלוף מפקדים שאינם סנקיסטים ולשים אותם על הסנקים. זה תהליך קצת קשה.

מאצטאצטאצטאצטאצט לקראת 1973 דובר על

קיצור שרות. קיצור שרות היה קשור בקיצוץ שיא, ז"א מתן הגבורה יותר קטנה.
לנו קיצוץ 36 צוות ממה שהיה לנו כ-72 ל-73 וא, נהינו עוד יותר מתוחים.
בצורה הזאת, אנחנו מסס, אוגדה סיני לא מילאה את מה שהיא היחה צריכה לפלא,
כית הספר פחות חמשה צוותים, אוגדה סיני פחות שבעה צוותים. 13 צוותים
לא מולאו. בית ספר לשריון חמשה צוותים פחות. חניכים בבד. 1 פחות צוות גם כן.

אנירוצמה/ להגיד משהו על הגיוס, יהי צריך להלחם

עם 7 ועם ביה ספר לטריון, סדירים, ועם חטיבה 11, בשנים האחרונות אומץ מודל שהוא טוב לתקריות קטנות. בכל מקרה של מתיחות, היו מפסיקים את ביה הספר ושולחים אותם לסיני או לרמת הגולן וחטיבה 7 סדירה כנ"ל, אם היו תקריות אש - הכל בסדר. אפאפאפא אפ היו שבועיים מתיחות - היו חורים אחר כך בחזרה והכל בסדר, אם פורצה מלחמה כוללת - זה מודל לא מוצלח. מה שקורה הוא שהסדירים; גם חטיבה 7 וגם ביה-ספר ה-אירו מאחור טנקים עם שא זיכודים, עם הפחנסים שלהם, ססו במטוסים לרמת הגולן ולסיני, לקחו טנקים של מילואים, אם היו תקריות קלות - הם החזירו את הציוד וחזרו לטנקים שלהם. כרגע שפרצה מלחמה - יש דילמה, או אם עומדת לפרוץ מלחמה; מילואים מהגייסים וטנקים שלהם הפושים, ואז, השאלה מה קורה? אם יש זמן, יש שתי אפשרויות: 1. לקחת את המילואים, לנסוע לב'וליס, לנסוע לבאר-שבע, לקחת את הטנקים של הסדירים, לחזור אתם לחזית א' או חזית ב', צפון או דרום, וזה כבר שיבוש. אפשרות שניה היא, לבוא לסדירים, אם עוד לא החחילה המלחמה, להגיד להם: חזרו מהטנקים, חזרו לנו את הטנקים שלנו, קחו מטוס וחנסו לטנקים שלכם בחזרה וחילחמו באוגדה שלכם, אלה האפשרויות שהיו.

לאפשרויות הבלתי טובות האלה והכלתי מוצלחות, היה חכנון. זה מופיע בחיק. זה מה ש שקרה. החכנון הזה, ה יפה מאד, חכנון וארגון, אבל זה משהו מאד לא מוצלח, כי כל חטיבת מילואים מכירה את מערך הגיוס שלה, מכירה את המחסנים שלה, את הטנקים שלה, והיא יכולה להצטייד מהר. כרגע שהיא באה למחנה שלה, שמים ארחה באוטובוס ואומרים לה: תקחי 18 טנקים במחנה 6 טנקים כשיבסה, 6 טנקים בסדנה ג'וליס, זה מתחיל תהליך גדול ובלבגניסט.

ועדת חקירה - 10.1.74

ישיבה נ"ד - אה"צ

אג

הערד: א. אדן

וזת אחד הרברים שהיו במלחמה הזאת.

י. ירין: ז"א, זה נכע במלחמה הזאת, מהרצון בשלב מסוים

עד שלב מסוים לא לגייס מילואים?

א. אדן: נכון.

י. ירין: רק לתמרן עם הסדיר?

א. אדן: נכון. לפשל, מכחינה לקחים, כדועכד, אני מציע

במלחמה הבאה להזדרז ולגייס מילואים ולא לנקוט

את המודל הזה של הסדיר.

בעיה שניה, לא פתוחחמורה; היושנות החשה וכשנות

ההחשה חיל רגלים שכב במארבים בצפון ובדרום, ואילוא השריון הסדיר היה מספיק

גדול בכדי לפתור את הבעיות בעצמו מבלי לגייס מילואים. השריון הסדיר, מה

שנדרש בסנקים, נוצרה חופעה שכמשך ארבע שנים מ-67 אנשי מילואים חיל-רגלים

נקראו שנה שנה לתקופה מלאה ויותר והסנקיסטים נקראו רק לאימונים לשבוע ימים

וגם כן לא כל שנה. היתה התמרסרות גדולה. וא, המטה הכללי העלה בזאת אחר, את

מספר פעמים, מחלקת המכצעים של המטה הכללי העלתה את התביעה לגייס את השריונרים

ולהכניס אותם לתפקידי חי"ר במוצבים.

אנחנו התנגדנו לזה מכמה בחינות. סבה ראשונה,

היו תקופות בבטחון ישאל, שהסנקיסטים היו פתגייסים, המילואים ויושבים תקופות

כשנות ה-50 וחיל הרגלים לא נקרא. אז עכשו היה הורס. אבל, זה לא חפש, כמובן.

סכה שניה, ששט מבחינה פוראלית - מי שטנקיסט
הוא טנקיסטולא שמים אותו לשמור, ואני כמפקד החיל יהי מעונין שהטנקיסט
יהיה טנקיסט וזה ענין שלפרסטיג'ה, אבל, גם זה לא נתקבל.

הדבר השלישי שנסינו לסקון הוא שהטנקיסטים הם
לא חיל רגלים טובים, אז אמרו: כסדר, נשים אתכם בגיזרה שקטה. וא, כשפרצה
עכשו המלחמה, נוסף לזה התחלנו לאסן נח"לאים והנח"לאים הוו אצלנו חטיבות
בקצב, ולנח"לאים האלה אמנו אותם בשנה הטרות השניה, בשנת הטרות השלישית
יש להם ארבעה חדשים לחת שרות של תעסוקה מבצעית, הטרות הזה כטנקיסטים לא
היה דרוש, אז הציבו אותם כחי"ר שהם גם מאוסנים כחי"ר, הנחלאים, ואז המלחמה
תפסה אותנו עם נח"לאים טנקיסטים מהחרמון עד שרם א שייך. צוותות טנקים היו
כתפקידים במוצבים מהחרמון עד שרם א שייך. לרוע מזלי זה קרה לאחת החטיבות
שאני קבלתי תחת פיקודי. לחטיבה 500.

ניצלו אותם לא כטנקיסטים אלא כחיל רגלי. אני
קבלתי אותם כנח"ל כשהיו כבר חי"ר טוב אבל קבלתי אותם כתגבורת לעשות מהם
טנקיסטים, עשיתי אותם טנקיסטים כמסך ארבעה חדשים.

לפני כן רשמה א.ג.
רשמה א.כ.

ועדת חקירה - 10.1.74
ישיבה נ"ד - אחת'צ
הערך אלוף א. אדן

בשלישיה חזרו להיות חי'ר?

חי'ר אגרנט:

חזרו להיות חי'ר, ואח'כ כל פעם שהגדוד שלהם היה מתאמן -
השה טיפול מיוחד להוציא אותם לאימונים מחוץ המוצבים. הדו

א. אדן:

בזה קשיים.

אבל אני מכין שאתה אומר משהו אחר: שבדיעבד, כיום המלחמה, הם
היו כמוצבים.

יריין:

כיום המלחמה הם היו כמוצבים, חלק נשארו בכלל עם, עד סוף
המלחמה.

א. אדן:

חלק באו אליך?

חי'ר אגרנט:

חלק, כן. חלק קיבלתי, אבל באיחור רב. בתהליך הגיוס שלהם
היה איטי. זה חלק של השיבושים בגיוס. החלק השני של השיבושי

א. אדן:

בגיוס, כללי, שאני יכול להגיד, הוא שהפקודות והנוהל היו אלהתגייס ולהיות מוכנים
לצאת לקרב 24 שעות אחי צו הגיוס, ופה אחוז עצום של השריון הצטייד במהירות, ויצא
לחזיתות. וכשאומרים במהירות - יש לזה הרבה משמעויות במקרה זה בשריון. זה קודם כל
שמאשישים סנקים לפי תפקידים ולא לפי צוותות שהתאספו אורגאנית. לוקחים חוחחן,
מפקד, אומרים: אחם סנק, תמלאו מהר מהר מה שיש, ותעלו. וזאת יציאה לא הכי טובה.
אם אני מניח נכון, צמא בטח יש להם הרכה מכחבי טענות.

הוא אסר את זה, עלהמכתבים - - -

חי'ר אגרנט:

עכשיו, כמוכן שחלק מהמחנותכצפון, עד כמה שידוע לי, היו

א. אדן:

בתהליך של מעבר בדיוק חדש-חדשיים לפני המלחמה. יש מחנה
כצמ
שלא היה בו אפילו חשמל. כל הרכבים האלה יצרו/גידם לא מסודר בחלק ניכר של השריון,
בגלל כל הסיבות האלה. גם אצלי, למשל, חטיבה ראשונה. אני קיבלתי שלוש הסיבות:
אחת שלי, ושחיק לא שלי.

לא שלך, איזה מפר זה?

יריין:

ועדת חקירה - 10.1.74
 ישיבה נ"ד - אה"צ
 העד אלוף א. ארן

אני אוגדה די סדירה, המטה שלנו עובד די טוב, ומהר מאד
 הוצאנו סקודות אין לנוע וכאיזה צירים, אני וצאתי קדימה, עם החמק שלי, ויצא הלוח
 לסמן שטחי כינוס כאיזור באלוזה, כאיזור הזה מה (במטה).

שם היה החמק שלך?

הר"ר אגרנט:

א. ארן:
 החמק שלי היה בדרך הנה, אני קבעתי סקודות בדרך לרטיה, קראתי
 לשם את המחס מצאליים, עשימי הכל שיהיה מה שיותר מהר, והחלוח
 עם הסגן שלי נסעו ובין שני הסקודות האלה - מה היו שטחי כינוס/לכל החטיבות, להיכנס
 הנה, לא ידעו כמה מהר ציכנס לקרב, הציר הזה הוא ציר עם ריגנות, צר מאד, טובילים
 שהיה להם פנצ'רים בגלגלים או שירדו מהכביש - חסמו את הכביש, היה צריך להוציא טנקים.
 התנועה כאן היתה קשה ובלתי מסודרת, טובילים שהיו צריכים לחזור - הכביש כבר היה חסום.
 והיו כאן סקקים לא מעטים,

אם דיברנו קודם על טובילים - הלקה שלי הוא או שיהיו כבישים
 יותר רחבים, או שיהיו יותר בישים, או שעדיף מה שיותר מהר לרדת מהטובילים ולנסוע על
 שררות.

לסקוב:
 אחת הסיבות למה התעוררה אצלי השאלה: אם התכווננו להלפס
 נגד צליחה לאורך כל הסואץ, כי אף ציר אחד לא היה יותר רחב
 מאשר טראק אחד.

א. ארן:
 בדרך כלל צה"ל גרס שהמורעין יתן התרעה מספיקה ויהיו כמה
 המטנה ויותר לאס
 ימ"א/אמצע וירדו בטובילים/וכו', ולא לפי מה שקרה, חביעות
 לעשות כבישם היו, גם של עמוס חורב אני זוכר, צירים נוספים לסיני.

לנרני:
 היו גם תלונות על תחזוקה גרועה של הכביש שהיה, שהחפורר
 בשוליים, לא היו מפרצים.

א. ארן:
 בוודאי, אלה כבישים שלא מוחזקים כמו בארץ ישראל, גם מה
 אינני יודע אם זה שחזק טוב, אבל שם בוודאי, ככל זאת,

ועדת חקירה - 10.1.74
 ישיבה נ'ד - אחת'צ
 העד אלוף א. ארן

יריין: כיום שנה?

א. ארן: כיום ראשון. ב-7 בחודש. אני כבר הקדמתי, עברתי פה על

הכביש הראשי, והגשד לבאלרזה.

יריין: עם האוגדה, או אישית?

א. ארן: אני אישית עם החפץ. הגעתי לבאלרזה. כבאלרזה נכנסתי לבונקר,

וראיתי שם את קלמן סגן, שהוא קיבל את הפיקוד על הגזרה

הצפונית, ואמר לי שאני מתבקש להחזיק עם אלוף הפיקוד. התקשתי, והוא תיאר לי את

המצב. קודם תיאר לי קלמן את המצב, ואח'כ הוא תיאר לי את המצב, ואמר לי לקבל את

האחריות לגזרה הצפונית, מאמצע האיץ שיש פה, צפונה. כלומר, קיבלתי את הגזרה - - -

לסקוב: תקבל את קלמן סגן חתה סיגור עם הגזרה?

א. ארן: כן.

יריין: כולל קלמן סגן? קלמן סגן מתחזיק?

א. ארן: כן. ואז שמעתי שבגזרה זאת המצב הוא כזה שכל המעוזים מוקפים.

יש מעוז אחד שלא עונה ברשת, וכנראה נכבש. ושבתוך הלילה

בתהליך ההתחברות עם המעוזים, גדוד 9 חוסל כולו. גדוד 9 זה הגדוד שהיה בגזרה

של חטיבה 14. וחטיבת ביה'ס, חטיבת 460, שהייתה כשהתחילה המלחמה בכיר-גפגפה ורצה

לצפון - לא נשאר פסגה הרבה, שהמלחמה נמצא פה כאיזה מקום על הכביש, במקום הזה,

עם כשבעה טנקים. ושיש לו עוד קצת טנקים ע'י צמון האי, פה, עם סגד. אחרי ששמעתי את

זה יצאתי החוצה ונסעתי למחס. יצרתי אתו קשר, עם גבי, ושמעתי מסנו תיאור של פה שהיה.

היו'ר אגרנט: לאן נסעת?

א. ארן: יצאתי לשטח.

היו'ר אגרנט: אחת אומר שהמחס נשאר עם כמה טנקים?

ועדת חקירה - 10.1.74
 ישיבה נ'ד - אהצ'
 הער א. ארן

חך הכל 11. שבעה הוא, וארכעה אצל הסגד. הוא לא איבד את כל

א. ארן:

הסנקים. אגא כדרך, כשהחיל אגאצ' לנזק, אסרו לו להעביר גרוד
 שם עור יש שם גרוד

אחד לחטיבה 14. הוא נשאר עם שני גרודים. יש/אגאצ' כוח, לפידות, /כס שם מלונות. לפידות
 קיבל שחיס וסגד, ורץ כאן גם כן לצפון, לכיצות, וגבי עם שני גרודים, גרוד אחד הלך

ל צפון האי, שם היה מעוז והוא התחבר אתו, סגד אסיר יופה, והוא באזכר אישי התחבר

למעוזים בקנטרה. אבל קורם היה צריך לעבור בקנטרה כדי להתחבר, ומכל הלון ומכל דלת

ירו על יו נשק אוטומט ונשק נגד סנקים, וכלילה, כאן יש שטחי ביצות, כפי שאם יכולים

לראות, במקום הזה, והרבה מאד סנקים, גם של גרוד 9 וגם שלו, שקעו בכוח. גם הצרותים

היום אני יודע שחלק מהם התפנה כרגל אל המעוזים. המעוז הצפוני לחצניה היה טוחזק חלקו

(יש שם שלושה מעוזים) חלקו ע'י האויב, מוצב וחצי, מעוז וחצי אחר ע'י כוחותינו. היו

כאן שלושה סנקים. שנים מהם עוד היו חקינים ולחמו. כשאר המקומות פשוט הסצרים ישבו

למעלה על הסוללות, והחברה בתוך המקלטים. הסצרים לא כבשו אותם. חלק נלחמו. הודיעו

על פצועים, הודיעו על הרוגים, הודיעו על עשן צהוב, הודיעו על חציית המים, הודיעו

על להכיוורים, הודיעו על אש. והמצב בהחלט נראה קשה. כשבאתי אל גבי, אל המחט בשטח - - -

מי זה גבי?

ידין:

גבי אסיר, סחר 460, ביה'ס לשריון. שטעתי מפנו מה קרה כלילה,

א. ארן:

מה קרה בקנטרה. אגב, הוא/אגאצ' בחור האש בקנטרה, התחבר אל

המעוז במילנו בקנטרה, לקח כמה פצועים, נסע צפונה, התחבר לעוד מעוז אחר, ניהל אתו

דו-שיח, הציג להם להחפנות, הם לא רצו. נסע הלאה, לעוד מעוז אחד, ויצא כחזרה דרך

הצירים והגיע למקום ששם עמד, ששם פגשתי אותו. זה היה מה (אחם רואים במפת); בין

אגאצ' יורם למרתף, במקום הזה.

בטלים אחרות: היחה תמונה שאין יחידות, יש פיזורים, מעט סנקים,

כשהוא מקבל דיווחים ממגדכשהוא רץ עם שני סנקים, מתרוצץ, ארכע פעמים הוא התחבר למעוז.

חדציא פצועים, ביקש אישור מקלמן לפנות את המעוז, לא קיבל אישור. חכע שוב ושב

לפנות את המעוז, לא קיבל אישור.

איזה מעוז זה היה?

היו'ר אגרנט:

3014

א.ב.

ועדת חקירה - 10,1.74
ישי בה נ'ד - אחת'צ
הער א, אדן

המעוז של צמון האי, ספרות, כיבתיים הוא ראה שמדרום לקנטרה א. אדן:

יש בשר; אז הוא ירה על הגשר. הרס אותו פעם אחת, תקנו אותו.
הוא התרוצץ כל הזמן עם 2-3 סנקים בין הגשר לבין המעוז, בין הגשר לבין המעוז.
בסופו של דבר הסצרים צלחו וצלחו, וככל פעם נדסק לו שר סנק ועוד סנק ועוד סנק.
בסוף עם איזה שלושה-ארבעה סנקים הוא הלך אחורנית, כשהוא פינה מסס כמה שזעים
ויצא אחורנית.

אני קבעתי עם גבי, הוא חולק שם זהו תכנן את המעט סנקים
כל מיני שהיו לו ועמד בקשר עם/טנקים שעוד היו בתהליך של היחלצות, שהוא יסאר
לחסום כאן ויתפוש מקום נוסף לבלום את האויב, וחזרתי לבלוזה. כשחזרתי לבלוזה
בערך ג-8, הגיעו הסובילים הראשונים של חסי בה 217 ושל נתקה ניר.

יריין: שמונה בבוקר?

א. אדן: כן, שמונה או 8.30. נתקה ניר - חטיבה 217, עם הסובילים.

היו'ר אברנט: מי זה המפקד?

א. אדן: זאת החטיבה שיצאה כעבור 12 שעות, כ-10 בלילה.

לסקוב: זמשהיתה בפיקוד מרכז?

א. אדן: כן, היא צריכה להשתייך לפיקוד מרכז, והיא ניהנה לי.

יריין: מנין היא יצאה?

א. אדן: היא יצאה מקסטינה.

יבוא לאותו סקום? דרוטה?

ידין:

זאת אומרת באזור ובסביבה.

א. ארן:

מה היתה האפשרות השלישית?

אגרנט:

שבכל זאת נלך למעוזים. שתי האפשרויות הראשונות

א. ארן:

נמנעו ללכת למעוזים, זו היתה הגישה שלי. זאת אומרת,

לצמצם את ראש הגשר המצרי במידה והוא רחב ולהתקרב,

לנקות את השטח מצפון לדרום, אבל לא להתקרב לפיצוץ ולא להתקרב לסוללות של

התעלה. וזה אותו דבר לגבי ולגבי אריק. האפשרות השלישית היא לא זאת, היא אחרת,

אריק יתחבר למעוז לחץ אותו, ואני אגיע ואעמוד ככוננות כדי לסייע לו. כלומר

יש אפשרות ששתי האוגדות, לא רצו להפעיל את שתיהן, אחת תהיה ככוננות מבחיפוי

והשניה תתחבר.

מי בוחר?

נכנצל:

אלוף הפיקוד יתן את הפקודה איזה מהשלוש לבצע למחרת

א. ארן:

בבוקר.

אני מבין שהוא סיכם באופן עקרוני יש שלוש אפשרויות,

ידין:

אני עוד אודיע לכם.

כדיוק. או במלים אחרות שאני צריך לחזור ולתכנן לאוגדה

א. ארן:

שלי שנימצבים; או את הפעולה שלי מצפון לדרוםאא

שאני בא לסייע לאריק להתחבר לחזיון ואני מתכנן את תל, גם לעזור לו.

כשהוא סיכם

למיטב זכרונוך באותה הזדמנות ~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ את שלוש ~~הוא~~

ידין:

~~הוא~~ ~~הוא~~ ~~הוא~~ האופציות, הרמטכ"ל או שר הכסחחן התערבו בזה?

לא. הרמטכ"ל ושר הכסחחן לא התערבו, וזה קצת השאיר

א. ארן:

פתוח את הענין של המעוזים.

אני חזרתי למפקדה שלי, דבר ראשון התקשרתי למעוזים וסיכחתי מי כן יכול להחליץ ומי לא יכול להחליץ כולם מהראשון עם האחרון בחרו להחליץ. זה לא היה בטוח שכולם יצליחו בזה, להיפך. ולמרכה הפלא, כולם התפנו, זה לא אוסר שדרך אין כאלה שאכדו אנשים. למשל המעוז לחצנית הצפוני ביותר, היה צריך לללוף על דרך צרה, על יד שני מעוזים כבושים, בעצם לא כבושים אלא טוקפים, לעבור לידם ולפרוץ דרך כהתאם עד שיפגל לעבור מכאן הנה (מראה על הספה). אבל היו לו שני סנקים אז הוא פינה את האנשים על הסנקים, לקח עוד זחל אחד, שם את כל האנשים חלק מהאנשים נפגעו בדרך, אבל מרבית האנשים יצאו. ובאותו אופן יצאו גם מרבית האנשים מכל שאר המעוזים. אנחנו יצרנו הצטרות —

ידין: רגע אחד, אתה באת ביום ראשון והתקשרת ואז נתת

להם את האישור?

א. אין: כן.

ידין: על סמך הסמכות שניתנה קודם?

א. אין: כן.

נבנצל: אתה במישרין התקשרת עם המעוזים?

א. אין: חלק אני, את רובם עשה קלמן וקצין האב"ם שלי, שהוא

גם יצר את החיאותים של החב"דות בין הסנקים הקדמיים שלנו ובין המעוזים.

נבנצל: לא הטלח את זה על מפקדי החטיבות אלא אתה כעצמך?

א. אין: כן. כאשר האנשים האלה התחברו אלינו כלילה, ואפילו

חשוב מאוד שהאנשים ואלא ניצלון, אלא יחד אתם התברר שבאו המון סנקיסטים, אלא שהסנקים שלהם שקעו או נפגעו, חלק גדול נסוג אל עבר המעוזים ובאו יחד אתם. איזה מין מלחמה זו הייתה, אפשר ללמוד מזה שחלק מהסנקיסטים פונו לבלוזה ונלקחו

א.ו.

3018
- 114 - 120

ועדת החקירה - 10.1.74
ישיבה נד - אחת"צ
הער: אלוף א. ארן

אלא אם הסגרים יחליטו אחרת...

יריין:

יש לי עוד דבר אחד שרציתי למסדר לכנס כחומר -

א. ארן:

זה חיק שנותן את רוח הדברים של האופציה של שכלול

הסנקים הקיימים וההעצמה ויצירת רוזנה כנגד "אכיר" זה הצ'יפטיין.

זה מוטס הכולל ~~הממשלה~~ גישה - מול הפיסה של יצור כמהירות של סנקים כארץ.

אז מה יש כאן? ניתוח?

אברנט:

יש כאן סדרה של סמכים שאני מנסה בהם, בכל אופן,

א. ארן:

זה הנושא הזה.

הישיבה נפעלה

לפני כן רשמה א.א.

- 101 -

ועדת החקירה - 10.1.74

ר.ב.א.

ישיבה נ"ד (אחה"צ)

העיד: אלוף א. ארן

ואז הוא ירד מהסוכיילים במקום הזה על יד

אלוף ארן:

דומני, במקום שאני עברתי שם כשעה לפני,

ובמקום הזה היה מארב של גרוד קופרד, שבאו בהליקופטרים בלילה ונחתו בחולות
שכנו כדיוונות 20' מהכביש, ע"י הצפיח של האו"ם שהיתה שם, ושיחים, והם נחננו
לסגן שלי לעבוד.

כאיזה מקום?

בכנצל:

על אצטאא יד רוטני. והם פתחו באש על

אלוף ארן:

הטנקים והזחלמים. פגעו ב-2 טנקים, פגעו

בזחלמים, וכבר היו לנו 6 הרוגים ו-20 פצועים רק כבקר טוב. הגרוד הזה, זה גרוד
113 של אסף יגורייץ שאחר כך נפל בשבי, הסתער על הקופנדו הזה דפה כבר היתה
חופעה חרטה. חופעה אחת חדשה, סכחינת המודיעין הפצרי שמעתי מבני. חופעה שניה -
שהגרוד קופנדו הזה ירו מהרבה נשק נגד טנקי, אר.פיג'י בעיקר והפסיקו להלחם.
שם הדיוונות פאר כבודות ויש הרבה מסתור ועד כדי כך, אחר כך תארו את זה - שהם
היו עושים גלגול, טנקים דרסו אותם, הם היו עושים גלגול הצידה וירו אל הטנקים,
וזה לקח כאן כשעה, שעה וחצי, עד שהוא חשב שהוא סהר את הגרוד הזה. רבים
נהרגו. אני לחצתי כל הזמן על נטקה, לא להתעכב, להפסיק לנוע קדימה בכדי לבלום,
לחפוס נקודות בלימה מול התעלה. אבל הוא הסביר לי - שמע, פה נלחמים ויורים ויש
הרוגים ופצועים. אני דיווחתי על כך; וכעבור שעה הוא הודיע לי, שהוא גומר והוא
הפסיק לנוע. הוא השאיר פלוגה במקום. עברו שם עוד זחלמים, עו-פעם פתחו באש.
כינחיים ארגנו, בחצר של כלוזה, היו שם איזה 2 נבטשי"ם, חיל-אגלים ואז הנגמשים
וחיל רגלים, יצאו להסתערות שניה. לקח להם שעה וחצי עם איגופים ופריסות והם
חיסלו את העסק פעם שניה. כדי לא להאריך - זה חזר ארבע פעמים עד שאחרון
הקופנדואים נהרג. היו שם איזה 100 הרוגים, חלק ברח. קצין נפל בשבי, והבעיה
הזו תוסלה.

שיבה נ"ר (אתה"צ)

הערך: אלוף א. אדן

בשלב הזה, אבל הוא כבר היה בקשר. הוא קיבל ביוזרה, לפי מה שאני הבנתי - את הביזרה המרכזית. אלברט, את הביזרה הדרומית, והוא היה בקשר עם הסעודים, עכשיו מה התפתח דיון בתפ"ק הפיקודי. כאשר אני הגעתי - דיון ודרו שאלו אותי אינפורמציה על מה קורה בביזרה? ואז אני תארתי להם מה נעשה בסעודים, ותארתי להם, מה קשה לגבי, ותארתי להם מה קרה לנסקה, וא, נערך דיון: מה עושים למחרת ביום? - ופה אריק...

מה עושים ביום ב'?

י. דיון:

זה עדיין ביום א', מה עושים ביום ב'? כ-8

אלוף אדן:

לתודע, פה אריק שרון אמר - שהוא עמד בקשר עם

הסעודים, הסעודים סומכים עלינו, בטוחים שאנחנו נבוא לחלץ אותם, יש שם פצועים ויש שם הרובים, הברה מצויינים וזה"ל אף פעם לא הפקיר אנשים כאלה. הוא מציע - שמתר בכך דבר ראשון, בתחבר ככוח לסעודים ולפתוח נהלץ את האנשים, או שנתחבר אליהם ונשחרר אותם מהסכור. אני היחא לי גישה אחרת - אני אסרחי - שלפי מה שאני מכיר את השטח..

הוא הציע לפנות אותם?

היו"ר אגרנט:

או

הוא הציע לשחרר אותם, להתחבר אליהם.

אלוף אדן:

אני טענתי טענה אחרת - שהביזרה היא מלאה

ביצות שהאויב עם נשק נגד טנקי רב, שדרכי ההתחברות לסעודים הם צרים מאד, והוא מחכה שם עם נשק אנדי-טנקי, ואני לא סמליץ להתחבר אל הסעודים, אלא אם זה יעשה כמבצע כרכז כוח, עם ארטילריה מסיבית וכסיוע אוירי רציני. ומכיון שהארטילריה שלי היחה עוד בחצור, או בדרך, היא הייתה לסוביליים, הארטילריה שלי היא עם שרמנים, ולא שחתי להניע אותם על השרשראות סחצור וקסטינה. אני ידעתי, שאין ארטילריה.

אם אני זוכר נכון - שר הבטחון הרסטכ"ל,

ישיבה נ"ד (אחה"צ)

הערד: אלוף א. אדן

א שר הבטחון אני חושב אמר את זה. היה ברור לנו בעצם לאלברט ולגד - שכלילה הראשון איברנו כ-150 סנקים. הרמטכ"ל אמר - שהתמונה בצפון דומה מבחינה זו. שר הבטחון אמר - שמעט הסנקים שהצטברו אצל אריק ומעט שנשארו לאלברט ואלה שהצטברו אזלי, אלא כל הסנקים שנמצאים בין תל-אביב לבין התעלה, וכדאי לנקוט בקו זחיר. לא לרוץ, לא לאבד סנקים.

הסיכום של אלוף הפיקוד היה כזה. חרוטם הכללי

שליא היה - שהגישת הכלליה שלי נחבלה. אני סברה להגיד אנא שזה היה רוטם, אנא היכן אני אגיד למה אני אומר רוטם.

מה שנאמר באותו שלב, או סוכס על ידי אלוף

הפיקוד.

זה היה בנוכחות שר הבטחון?

י. ידין:

זה היה בנוכחות שר הבטחון ובנוכחות הרמטכ"ל.

אלוף אדן:

אני חושב שיש אפילו מישהו שכתב שם היסטוריה.

עונאים כדאי?

י. ידין:

בשלב זה לא. גבי כהן. נדמה לי. זה שחוא היה

אלוף אדן:

שם בטוח. אני אומר לכם, אולי תוכלו למצוא

אה הכחובים.

מה שסוכס זה כך: א' נאמר שכל מפקד. ז"א

מב שאני הבנתי שמתיחס אלי, כל מפקד רשאי על סמך בדיקה המצב לפנות מעוזים.

כי לא היה בטוח שזה אפשרי. כך שנתן לגוי מנדס לבדוק את המצב. כל מקרה לגופו

של עניין.

כ' - לאור המצב הרציני שהובחר - ששתי האוגדות

לא התקופנה יחד. עושים התקפת בגד למחרת, אבל הולכת אוגדה אחת. אם היא תצליח,

תכנס השניה לפעולה.

ר.כ.א

-105-110-

ועדת המקירה - 10.1.74

ישיבה נ"ר (אחה"צ)

תקו: אלוף א. אדו

כמקרה כזה סי' הוא המחליט כנוכחות הרטטכ"ל?

לנראו:

אחה אמרת שהיה שם גם אלוף הפיקוד.

אלוף הפיקוד.

אלוף אדו:

אם כי הרטטכ"ל נוכח?

לנראו:

אלוף הפיקוד, חלה החובה על המפקד האחראי לסכס,

אלוף אדו:

אם הרטטכ"ל רוצה להחערב, הוא יכול. הוא

צריך לאשר, אבל המפקד צריך לסכס אחרת הוא מאכזר יוזמה, לעתים קרובות מאד יש דרגים

גבוהים שמלוים פעולות, מצפים מהמפקד, והוא לא צריך להחשב שיש גבוהים ממנו

אם הם מתנגדים, הם יגידו זאת.

י. ידין:

כן. זה די מקובל בהרכב פעולות. אלוף הפיקוד במקרה

אלוף אדו:

ה זה סיכס, במקרה הזה הוא סיכס ככה:

או שהאוגדה שלי תחקוף מצפון ועד המרכז,

לזכרוני, תוך המנעות מהתקרבות לסוללות ולכיחות.

אני לא מכין?

היו"ר אגרנט:

התקפת נגד מהצפון למרכז.

אלוף אדו:

למחרת בבקר החקבלו אחת משלוש הפקודות הכאות:

או שברך חוקף מצפון למרכז,

או שאריק חוקף ממרכז לדרום,

או, וזה מה יש סיפה של פשרה כעניין הזה -

או שאריק יחקוף מול הזיון כגשר הפיאדו, היות וזו הגיזורה שלו. וכרן, יכוא הנה לסייף

לו.